

I. PLANTÆ PETALODEÆ.

IV. TETRAPETALÆ,

STAMINIBUS PETALORUM SESQUIALTERIS p. 351.

Vulgo CRUCIATÆ.

TETRADYNAZIAE LINN. gener. p. 329.

& SILIQUOSÆ BOERHAAVE II. p. 8.

Atque SILICULOSÆ.

Classis naturalis, et si, paucis in exemplis, aut duo tantum stamna a) sunt, aut quatuor b), aut petala desunt c): Genera difficultia habet, species certas.

Calyx his plantis constanter quadrifolius, in tubuli speciem erectus, ut sæpiissime duo foliola deorsum producantur, & aliquantum gibba sint: idem pene in omnibus caducus est. Petala quatuor, plerumque ex longo ungue in latius & obtusum segmentum explicantur, ut calyx quidem tubulosus, unguis longus sit, & rectum cum reliquo petalo angulum intercipiat, quod patulum exstat. Æqualia plerumque, rarius bina minora sunt, majora duo. Stamina sex: eorum quatuor respondent latiori facie siliquæ, eademque longiora sunt: duo angulo acuto siliquæ obversa sunt, brevia eadem d), sæpe curva. Fructus filicosus, bivalvis, valvis dehiscentibus, plerumque septo in duos loculos divisus, cui septo semina adhaerescunt. Tuba simplex. In multis glandulæ succulentæ reperiuntur, & potissimum basin filamentorum breviorum ambeunt.

Virtus medica etiam fere omnibus eadem: natura nempe, quæ sponte facile putrefacit, ut destillatæ falem dent volatilè urinofum, qualis ex animalium partibus adscendit e), post aliquam tamen aquæ copiam f) g), neque vaporess albi sunt quidquam præter oleum in halitus resolutum. Recentes, succi plenæ, absque sale essentiali h), acres, refolventes, faponaceæ, diureticæ sunt & antiscorbuticæ, multæque omnino oleracea: aromatica nulla: neque genuinus in flore color cœruleus. In succo tamen recente nulla signa sunt alcalinae naturæ i), neque in aqua de cochlearia stillante k), & de aquatico nasturtio l), neque in rusticani m) Raphani infuso, neque in Sinaapi semine n). Quod acre o) pro alcalino volatili principio habitum est, id spiritui suo rectori debetur, quo per ficationem dissipato reliqua planta iners supereft p). Denique et si in aqua cochleariae q) indicium acoris est, ut violarum syrum rubefaciat, tamen de hepate sulfuris alcali per harum plantarum succum non turbatur r). Debent autem vel recentes in medicinam recipi, vel extracta, leni igne parata, in propria aqua soluta s).

I. SILIQUOSÆ.

LEUCOJUM a) TOURNEF. t. 107.

CHEIRANTHUS LINN. n. 815.

HESPERIDIS b) TOURNEF. t. 108. spec. LINN. n. 817.

Cum Hesperide convenit calyce valde gibbo, flore caryophylleo c), siliqua d), glandula ambeunte stamen breve e). Differt femine marginato f), septo siliquæ non perinde fungoso g).

Calyx

a) Iberis.	p) p. 15.
b) Cardamine.	q) p. 26.
c) Cardamine.	r) p. 29.
d) CAMEBAR. sex. plant. p. 6.	s) p. 15.
e) Brassica Du HAMEL biss. p. 154: & Brassica cauliflora
destillata nullum dant elementum acidum, non magis, quam caro vel pisces.	a) Leucojo aut cœrulei, aut albi, aut purpurei, aut flavi flores sunt. Luteum in medicina potissimum adhibetur DIOSCOR. III. c. 121. Albae violetæ ad coercendam purgationem malignam valent CELSUS L. IV. c. 20. Inter disputationes IDEM V. c. XI. c. 7.
f) ALTMANN. plant. antiscorb. p. 37.	b) Hesperis noctu magis olet, inde nomen PLIN. L. XXI.
g) p. 19.	c) TOURNEF. A.
h) Du HAMEL exploitat. p. 23.	d) E.G.H.L.M.N.
i) ALTMAN. p. 27. 33. 34.	e) BOEHMEE. necltar.
k) p. 26. 27.	f) TOURNEF. K.
l) HILL. mater. med. p. 387.	g) L.
m) ALTMANN. p. 33.	
n) p. 34.	
o) p. 40.	

Calyx longus, tubulosus, deorsum insigniter *b*) gibbus. Sic petalorum unguis *i*) longus, figura caryophyllea. Stamina duo minora glandula cinguntur *k*). Siliqua longa, compressa *l*), apice bifido, seminibus turgida *m*): septum siliquæ crassulum & fungosum, in cuius loculis semina riculantur *n*).

443. LEUCOJUM foliis glabris, lanceolatis, integerrimis.

Keiri o) BLAKWELL. t. 179. pro sativa planta.

Leucojum aureum MATTHIOL. p. 877.

Cheiranthus foliis lanceolatis, acutis, glabris, ramis angulatis LINN. II. p. 924.

Non puto veram civem esse: nunc tamen in toto pago la Vand in muris frequentissima est, etiam Basileæ. Degeneravit procul dubio ex planta hortensi.

Radix lignosa. Caulis firmus, ramosus, pedalis & cubitalis. Folia levia, solida, obscure virentia, elliptica, lanceolata, in spinulam terminata. Calyx plerumque coloratus, violaceus. Flos odoratissimus, flavus, ungue longo. Siliqua sericea, obtuse quadrangula, polysperma: tuba bicolli.

Vires videntur in odorata parte residere, quam tamen non novi separari, aut in medicina adhiberi. Olei infusi lotio partum creditur expedire. Flores in aceto infusi ad hysterica mala valent *p*), menses pellunt partumque *q*), etiam in vino, aut in cervisia sumti, succus demum expressus *r*) ad coitum facit *s*). Purpureo Leucojo canis sibi ipsi vomitum movebat *t*). Flores Cheiri recentes deducunt salem falsum, macerati & digetti salem lixivum *v*).

444. LEUCOJUM foliis acute dentatis, amplexicaulibus, siliquis nutantibus, incanis,

Emend. II. p. 7. n. 14.

Ic. ænea GESNERI p. 124.

Leucojum sylvestre latifolium flore albido, parvo RAI p. 785.

Hisperidi alpine, murarieque, similis surrecta & magna I. B. II. p. 881.

Turritis latifolia, hirsuta, siliquis pendulis AMMAN. ruben. p. 58. Calyces enim pilosi sunt, non rugosi.

Ic. OEDERI t. 62.

Arabis umbrosa CRANZ. p. 43.

Arabis foliis amplexicaulibus, siliquis anciptibus, linearibus, calycibus pilosis LINN. II. p. 930.

Nihil frequentius in Gubernio Aquilejeni, à la Marbrière, circa Agaumum. Circa Wallenburg & Ramstein. Circa Bonneville. RAIUS in monte Saleva. Basileæ in mero, secundum aditum Collegii Alumnorum. Circa Dornach x). Circa Corno &c.

Verno tempore floret, pedalis tunc & cubitalis, foliis & caule molliter hirsuto. Folia ad radicem petiolata; hirta, sed mollia, obtusa, ex ovatis lanceolata, paucis magnisque dentibus ferrata; caulem eadem obtuse sagittata amplectuntur, & de latitudine sua lente decrescent, dentibus nunc minoribus. Calyx subhirsutus, coloratus, albicans, deorsum non gibbus, longus, caryophyllæus. Petala longo ungue, ochroleuca, leviter emarginata. Ad originem staminum breviorum due glandulæ y). Siliqua hirsuta, longissima, ad quatuor uncias, matura nutans, compressa, fine rotundo. Solet ad alterum latus curvari. Semina plana, ovata, hilo incisa, ala cincta foliacea.

Non puto differre *Arabis foliis amplexicaulibus, siliquis decurvis, planis, linearibus. calycibus subrugosis* LINN. II. p. 930.

Quæ *Braffica sylvestris* albido flore, mutante siliqua BOCCONE Mus. di plant. p. 81. t. 72. BARRELLIER ic. 353.

Turritis major Plateau CLUS. hij. II. p. 126.

Turritis caule simplici, foliis lanceolatis, subdentatis, glabris SAUVAGES Flor. Monspel. p. 73.

Turritis & Thlaspi media provincialis planta LOESEL, p. 221. ex CHERLERI suspicione hue pertinet.

Exempla, quæ Monspelio habeo, alia calycem album & glabrum habent, alia hirsutum, omnino

b) TOURNEF. ad. C.

i) B.

k) BOEHMER. medlar.

l) TOURNEF. E.F.L.H.

m) ibid.

n) G.

o) RHAZES ad Mansor. III. c. 21.

p) WELSCH. mielomimem. p. 43.

q) IDEM. DIOSCORID.

r) HOFMAN. medic. domestic.

s) DONZELLI p. 350. proprio experimento.

t) BOCCONE Mus. di fisic. p. 141.

u) Projet pour l'Hist. natur. p. 179.

x) Basler merkward.

y) Cl. LYONS etiam glandulas extra stamina longiora adscribit. Effet adeo fructu. Semina Leucoji sunt. Faf. sic. p. 41.

C c c

omnino ut nostra; caulem minus frequenter ramosum; siliquas quidem angustiores, sed sunt plantarum juniorum. Præcipue notæ consentiunt, & Monspelienses nomen ei impertinent plantæ I. BAUHINI, quæ certo nostra est.

*445. LEUCOJUM foliis oblongis, dentatis, spica nutante *Emend. III. n. 229.* +
Draba siliquosa, cærulea ELSHOLZ. p. 71?

An *Draba 3. succulenta* CLUS. Pannon. p. 463. 464. Figura valde convenit. Nuperi Austriaci
Scriptores non habent.

Tres plantas nunc describo, flore & fructu sibi valde similes, hactenus tamen foliis & habitu diversas, ut tutius putem, in re dubia, seorsim describere. Præstat enim plantas, cum non plena certitudine veri discriminis, inter censem verarum stirpium conservare: quam inter varietates relegare disperituras. Exigua enim curiositas est varietatum.

Inter Leucoja pono ob glandulas & semen.

Quam hic dico, legi in monte *Gotthardo*, & cum *Arabide I.* nostra descripti, inter varietates a). Inde passim reperi in monte *la Varaz*, *Pané Rossaz*, *les Martinets*, in monte *Fouly*, *Darbon*, semper in altissimis alpibus, cum proxima altera per alpes in humiliora descendat.

Radix lignea, prælonga, pedalis. Caulis humilis, semipedalis, raro altior, non ramosus. Folia glabra, pulposa, solida; radicalia petiolata, oblonge ovata, vel elliptica, prope verticem semel vel bis dentata, caulina similia, sessilia, pauca. Flora lis racemos sæpiissime nutat, ob caulem debilem.

Calyx tubulosus, foliis ovatis, lanceolatis, duobus paulum deorsum gibbis, sæpe fature cæruleus. Sic petala, longo ungue, bractea longe ovata, constanter cærulea. Siliqua latiuscula, compressa, obtuso fine, breviter stylifero, feminibus non numerofissimis. Stigma breve, subrotundum.

446. LEUCOJUM foliis levissimis, rariter dentatis, imis petiolatis, ovatis, caulinis amplexicaulibus *Emend. III. n. 229. Emend. IV. n. 45.* +

a. *Nasturtium alpinum*, *Bellidis folio majus* C. B. Prodr. p. 116.

Turritis foliis caudem ambeuntibus, *polyceration* BOCCONE *Mus. di plant. p. 49. t. 41.* SCHEUCH-
ZER *It. II. p. 143.*

Arabis Bellidifolia JACQUIN. off. p. 22. sqq.

β. *Plantula Cardamines annula* CLUS. Pannon. p. 458. ♂ *Sinapi alpinum pumilum* EJUSD. p. 459.
Planta α. altior, & cubitalis, ad torrentes alpinos nascitur, ut ad rivum *Rychenbach*,
qua a monte Scheidek descenditur versus *Meiringen*; tum in faxosis alpinis *Ovan-*
naz, *Chapuisse*, *Enzeinda*, *Dent de midi*, *Lioson*, *Serin*, *Fouly*.

Plantula β. in altioribus alpibus *Pennino*, *Prapioz*.

Ad Leucojum prius 445. valde accedit foliis glabris, pulposis, firmulis, siliquis latis,
compressis, cyaneo tinctis, fine obtuso, brevem stylum exigente, caule non ramoso.
Differt petiolis foliorum latis, foliis latioribus, plerumque perfecte ovatis, & integerimis,
tum ad terram, tum ad caulem: alias dentatis quidem, sed brevibus & ra-
ris dentibus α*). Caulina amplexicanlia sunt, superiora sessilia. Caulis multo
firmior, rectus, etiam cubitalis, magis foliosus, petiolis floriferis, in planta triplo
majori non longioribus, multo firmioribus, spica non nutante. Siliquæ rectæ
cauli parallelæ, ut in *Turritide*. Flos duplo major. Calyx tubulosus est, albus,
duobus foliolis evidenter deorsum gibbis. Petala semper alba, ungue brevi, &
breviori, quam prior. Bractea longe ovata. Stamina breviora ambeuntur glandula
circulari. In hac specie varietatem reperi staminibus longioribus, tantum binis,
antheris gemellis: reperi etiam tria stamina, duo simplicia, tertium anthera latiori
gemella, ut nunquam quatuor in eadem stirpe stamina essent. Stigma breve, cras-
sum, rotundum. Semina compressa, marginata, Leucoji.

*447. LEUCOJUM foliis radicalibus subrotundis, scabris, dentatis, caulinis amplexicaulibus
hirsutis *Emend. II. p. 10. n. 23. Emend. III. n. 230.*

Cardamine 5. SEGUIER Veron. p. 387. Describitur in Cl. EHRENBURG. *Flor. Alsat. p. 313. 314.*

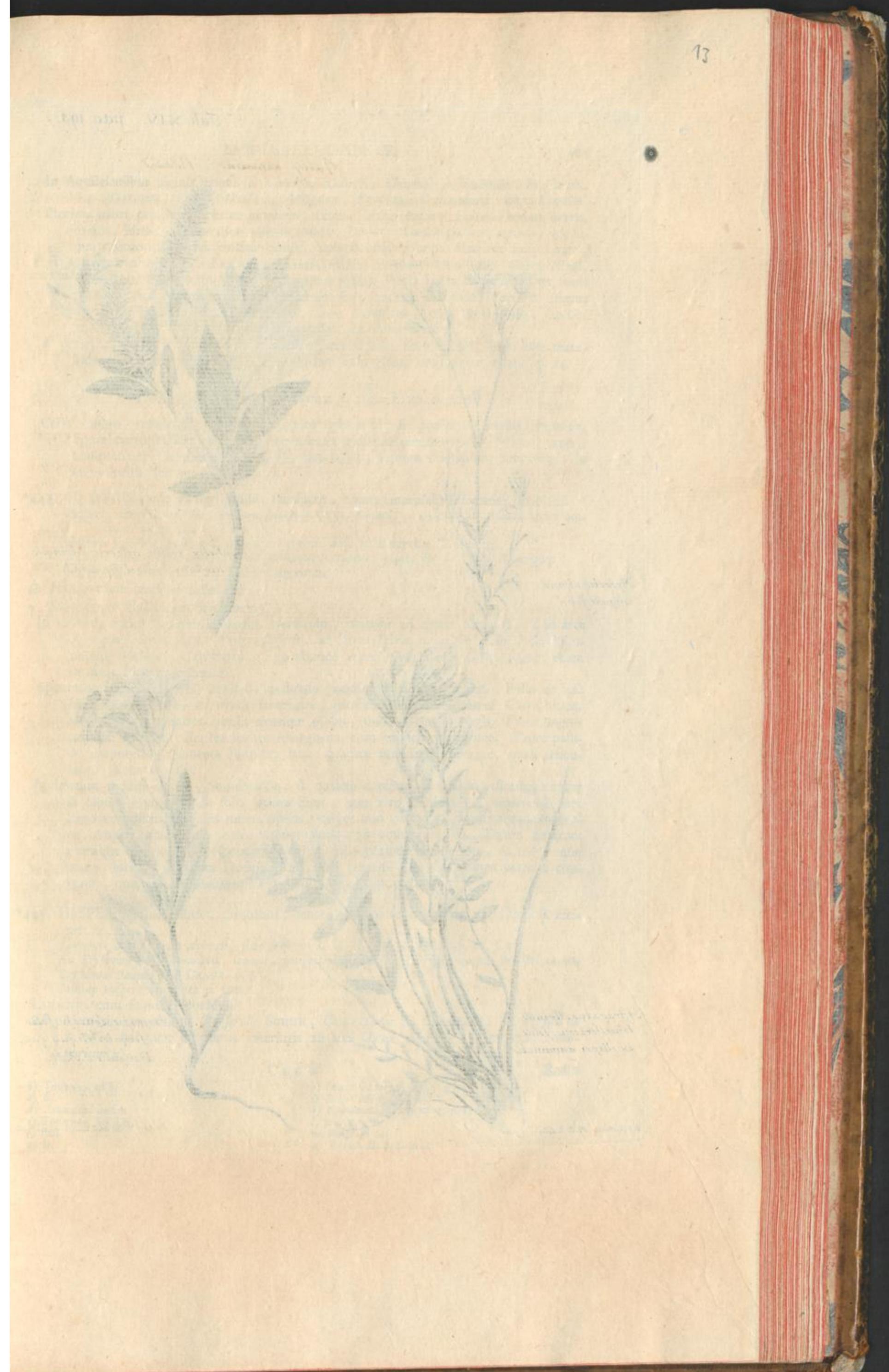
Arabis Bellidifolia CRANZ. p. 44. n. 4. ♂

Arabis foliis radicalibus integris, ovatis, scabris, caulinis glabris, caule procumbente EJUSD.
p. 45.

In

a) *Enum. Stirp. Helvetic. p. 562. β*

**) Fere JACQUIN.

Talip aresninae *Nichard*

*Salix aresninae integris utrinque
hirfuctis lanceolatis LBN.V.*

*Myosotis alpina
angusti folia*

*Astragalus Alpinus.
totus sericeus, foliis
ex ellipso acuminatis*

C.J. Zollinger Med. C. delin.

*Hesperis Leucoja folio
serrato-siliqua qua-
drangula I.R.H.*

Toutp. C.J. Zollinger Consig. Silvius Gell.

In Aquilejensibus alpinis passim sur Champ, Richard, Chapuisé, Javernaz, la Varaz, les Martinets, Fouly, Darbon, Arbignon, Prapioz, S. Bernhard, supra Kienthal. Plurima habet prioris; habitum humilem, siliquas magis vagas. Folia ad terram brevia, ovata, hirta, & aspredine intense scabra, brevia. Caulis glaber, erectus, vix supra quatuor, aut sex uncias elatus, non ramosus, uno, altero folio ovato, lanceolato ornatus. Flos quam priori, major, in planta humiliori. Calyx albus, coloratus, duobus foliolis valde deorsum gibbis. Petala lactea, longe ovata, ex brevi petiolo, fine etiam emarginato. Stamina sex, quorum duo valde breviora. Stigma breve. Siliqua prioris, latiuscula, arcu terminata, cum brevi stylo, erecta, cauli parallela. Semina etiam compressa, ala foliacea cincta.

A priori 447. differt foliis scabris, caulinis paucioribus, flore majori, spica ante matritatem sepe nutante. Cl. JACQUIN hirtam cum glabra conjungere videtur. p. 24.

H E S P E R I S T O U R N E F O R T . t. 108. LINN. n. 817.

Calyx longus, tubulosus, deorsum insigniter gibbus b), sic petalorum unguis longus c), figura caryophyllea. Stamina duo minora glandula cinguntur d). Siliqua longa, compressa e), seminibus turgida f), fine bifido, septum crassulum, fungosum, in cuius loculis semina nidulantur g),

*448. HESPERIS caule hirsuto, foliis subasperis, ovato lanceolatis, ferratis, petiolatis. *Hesperis altera Pamonica, inodora sylvestris* CLUS. *Pamion.* p. 535. Nostra tamen suavi omnino odore est.

Hesperis sylvestris inodora C. B. cuius iconem dedi ad RUPPIUM T. I. p. 78.

Hesperis caule simplici erecto, foliis subhaftatis, dentatis, petalis obtusis LINN. II. p. 927.

Single Hesperis EDEN t. 27. nostram exprimit.

b. Habeo caule latissime folioso b).

y. Flore viridi BRUKMAN. Suppl. 27.

In Helvetia rario, amatrix arcium eversarum, Augustae ad ripam Rheni i), & in arce Farnspurg STEHELIN. Prope Sissach, ad latera sylvæ montosæ. Au Pelard Comitatus Valengin GAGNEBIN. Ego abunde reperi circa arcem Grubenhagen, etiam in arcis Pless ruderibus k).

Spontanea planta caule est cubitali, pediculo ramoso, nutante, hirsuto. Folia & ipsa hirsuta, petiolata, ex ovatis lanceolata, profunde & acute dentata. Calyx hirtus, albo viridis, omnibus foliolis deorsum gibbis, duobus tamen magis. Floris unguis calycem excedit. Bractea leviter emarginata, cum eminenti mucrone. Color pallide purpureus: filamenta longiora lata. Siliqua tumida, prælongæ, quasi articulatae. Tuba bicollis.

h) hortum reddita eadem, angulosa fit, & qualem depinxi, brachiata, florisque color in album elanguet, & folia latiora fiunt, non raro cordata. A matronali eam LINNAEUS distinguit foliis minus asperis, calyce non colorato; petalis absque mucrone obtusis; staminibus extra tubum floris non eminentibus l). Earum notarum pleræque nostræ non respondent, cui & folia perinde aspera sint, & calyx non magis floralis: & figura DODONEI m), pro hortensi data, cum mea perfecte convenit, quæ ad Grubenhagensem in horto confitam picta fuit.

*449. HESPERIS foliis glabris, linearibus, lanceolatis, obiter dentatis t. 14. Conf. It. Helvet. II. n. 45.

Leucojum angustifolium alpinum, flore sulfureo L. R. H. ALLIONE Spec. p. 44. f. 23.

An *Erythrum foliis linearibus, incanis, integris* GERARD. p. 363? sed nomen non respondet. *Erythrum Pamonicum* CRANZ. p. 31.

Annos *Hesperis* SCOPOLI p. 520?

LINNAEUS cum sequente confundit.

Ad pedem rupium montis Chasseralle SCHUH, CHATELAIN & GAGNEBIN. In Pertuis de la bise, qui alter est aditus emersuris ab area Creux du Vent, in montem Falconarium n).

C c c 2

Radix

b) TOURNÉE ad E.

b) Etiam GARLAN. epist. p. 262. in hortensi.

c) B.

i) Basler Merkwürd. XX.

d) BOEHMER. nectar.

k) Emenerat. Hort. Gotting. p. 256.

e) TOURNÉE, E.F.L.H.

l) p. 918.

f) ibid.

m) Coron. p. 24.

g) G.

n) Emend. II. p. 6. n. 21.

Radix lignosa, caulina, multiceps. Caules simplices, vix ramosi, angulosi, pedales. Folia pulposa, glabra, petiolata, lateſcentia, lanceolata, plerumque raris dentibus incisa. Flores multo, quam ſequenti, majores. Calycis segmenta omnia deorūm gibba, duo magis. Petala magna, fulfurea, subrotunda, odorata. Glandula ad originem ſtaminis minoris, in ſiccis ſpeciminibus ſupereft. Siliqua nonnunquam maturam vidi. Stigma emarginatum. Semina oyata. Calyce ab Eryſimo recedit.

450. HESPERIS foliis linearibus, lanceolatis, rariter dentatis, filiis erectis, tetragonis.

Leucojum sylvestre CLUS. *Pannon.* p. 337. 338.

Leucojum luteum sylvestre angustifolium C. B. SCHEUCHZER *It. IV.* p. 337.

Leucojum minus angustifolium luteum BOCCONE *Mus. di plant.* p. 148. t. 111.

Keiri con foglie dentate alpino ZANON. *nov. t. 86.* & *con foglie non dentate* EJUSDEM t. 87. ob folia aspera.

Cheiranthus foliis lanceolatis, dentatis, caule recto, filiis tetragonis LINN. *flor. Suec. II.* n. 603. *Erysimum foliis lanceolatis obſoleto digitatis, filiis pedunculis adpreſſis* GERARD. *flor. prov.* p. 363.

Cheiranthus sylvestris CRANZ. *fasc. I.* p. 48. 49.

In Helvetia calidiori, ut in Valesia, circa Fouly, Branson, Gontbey, Leuk, Sedionum, Stalden, S. Nicolas, Praborgne, Brieg; ad vias trans alpes, prope Capo di Lago: ubique in viis arenosis.

Radix crassa, lignosa, multiceps. Caules ramosi, erecti, duri, subhirsuti, pedales & bipedales, angulosi. Folia fere linariæ, longa, linearia, lanceolata, glauca, breviter subhirsuta: ut tamen inferiora raris dentibus adſpergantur. Flores minores, quam n. 449. caryophyllæi. Folia calycis omnia deorūm gibba, duo vero magis. Petala longe petiolata, parte colorata parva, ovata: ſtamina duo lateralia inferius, quam reliqua, prodeunt, & ad eorum originem gemellæ glandulæ adſident: Filamenta latiuscula. Stigma feſſile, paulum bigemellum. Siliqua quadrata, prælonga, subſericea. Semina numerosissima in ſepti pulpa, ovata, non marginata.

Ob calycom ab Eryſimo differt, ob ſemen a Cheiranthe.

Germanica planta, quæ *leucojum luteum sylvestre hieracifolium* C. B. *Prodr.* p. 102. & quæ circa Kelbra abundat o); palliſ etiam circa Jenam reperitur, & eft *Erysimum foliis lanceolatis, ferratis* LINN. *Cent. I.* p. 18. ROVEN. GERARD. p. 363. modice a noſtra differt, ſi quidquam. Flos minor eft, calyx albus & gracilior. Siliquæ minus ſericeæ, folia, potiſſimum inferiora, ſæpe acute dentata, fere ad chondriflæ modum. De ejus diſcrimine minus labore, quæ in Helvetia non fit reperta.

A R A B I S LINN. n. 818.

Duo foliola calycis deorūm gibba, duo recta. Quatuor squamuſe infra fundum folii calycini receptaculo adfixæ, loco nectariorum. Siliqua prælonga, angusta, ſeminibus toroſa.

451. ARABIS caule ramoso, diſfuſo, foliis amplexicaulibus, dentatis, incanis.

Draba II. CLUS. *Pannon.* p. 462.

Hesperis alpina, ſeu muralis minor repens I. B. II. p. 880.

Leucojum verman perenne album majus L. R. H.

Icon OEDERI t. 62.

Arabis alpina CRANZ. p. 40.

Arabis foliis amplexicaulibus dentatis LINN. II. p. 928.

In aquoſis & rupeſtribua alpinis & montanis, ſur Champ, Enzeindaz, l'Affaz, Châpuſè, la Varaz, Richard, Darbon, Javernaz, Gemmio, Gottbardo. Abunde in valle Juratensi (Lac de Joux), in monte Saleva, Thuiri, Chafferalle, Creux du Vent. In vallibus Jurae M. Combe bioſſe, Combe de Vallantron.

Caules diſfuſi, inter procumbentes & erectos medii, ramosi, ad ſingula folia brachiati, cubitales, hirsuti. Folia crassula, hirsuta, incana, ex ovatis lanceolata, angulosi, acute & profunde ferrata, caulem baſi amplexa, ima petiolata. Calycis folia bina, deorūm gibba, ovata. Petalorum unguis caryophylleus, virens: bractea ovata, alba. Siliquæ vagæ, incurvæ, graciles, planæ, ſeminibus toroſæ, ad vigena. Semen ovale, compreſſum, hilo brevi.

452. ARA-

^{a)} *Emend. II.* p. 7. n. 13.

452. ARABIS foliis radicalibus petiolatis, ovatis, dentatis, caule subnudo ramofo,

Pilosella filiquata minor THAL. 84. ic. VII. D. folia nimis lata.

Bursa Pastoris seu *Pilosella filiquosa* I. B. II. p. 870.

Draba angustifolia prima BARRELIER ic. 269. n. 1.

& II. ibid.

& III. n. 270.

Turritis vulgaris ramosa I. R. H. LIND. Hort. Alsat. t. 1.

Thale Creß & broad Thale Creß PETIVER t. 48.

- 2. *Arabis foliis petiolatis, lanceolatis, integerrimis* LINN. II. p. 929.

Arabis Thaliana CRANZ p. 41. t. 3. p. 2.

Bernæ in fegetibus non rara, ut ad viam *Moratensem* ultra die *Ziegelbüttte*. In *Val de Ruz*. C. B. ad pontem *Wiesæ* &c. circa *Cliben*. Genevæ. Circa *Scaphusiam*, atq[ue] *Entersberg* MEYER. Circa *Morbegno*.

Radix exigua, annua. Caules ramosi, multi, erecti, pedales, pene nudi. Folia ad terram plurima, in orbem disposita, petiolata, ovata, vel ex ovatis acuminata, hirsuta, subaspera, integra, aut leviter dentata; ad caulem pauca, lanceolata, pene glabra. Flos exiguus. Calyx tubulosus, duobus foliolis deorsum gibbis. Unguis petali calycis longitudine. Bractea subrotunda, alba. Siliquæ graciles, teretes, curvulæ, a caule ad magnos angulos recedunt. Semina ovata.

453. ARABIS multicaulis foliis radicalibus scabris, dentatis, dentibus ciliatis *Emend. V.*

p. 12. n. 41. †

Hesperis alpina minor flore albo, siliquis longis RAI syll. plant. ext. p. 296.

In summo monte *Saleva* RAI, & ibidem *Generos*. DE SAUSSURE.

Radix exigua, videtur annua. Foliorum ad terram rosula, ut in priori: eorum singularis facies: dura sunt, laurina, viridia, cum nitore: petiolus planus, folium glabrum, aut passim pilis hirtum, in universum ovatum, vel ellipticum, sed dentibus acutis, sex, octo, incisum, quorum quisque aliquot dura cilia emittit. Caulis, ut in præcedente planta, nudus, præter pauca folia, divisioni caulis subiecta: perinde etiam vagus & curvus, dodrantalis & pedalis. Flos multo major. Calycis folia ovata, paulum lanceolata, deorsum non gibba. Petala calyce duplo longiora, ungue lato, angusta, ovata, alba; bractea pene ochroleuca, longitudine fere quatuor linearum. Stamina duo paulo breviora. Cuique stamini glandula, quasi anularis, non vera tamen, circumponitur. Siliquæ vagæ, incertæ directio- nis, etiam pendulæ, nervo elevato, latæ, subquadragulæ, nigræ, maculatæ, longæ, rectæ, biunciales, obtuso mucrone terminatæ. Semen compressum, flavum.

A priori foliis laurinis dentatis differt.

• A *Turritide minori* habitu toto & foliis.

A *Leucojo scabro* foliis, habitu, siliquis angustioribus. Ob adfinitatem cum *Arabi* re linquo, a quo glandulis differt.

Sisymbrium nostrum folio *Barbareæ* non habet glandulas, neque in *Helvetia* provenit.

T U R R I T I S TOURNEFORT.

DILLEN. nov. gener. p. 120. LINN. n. 819.

Genus male definitum, a *Sisymbrio* ægre separabile: JOHANNES RAI habitum siliquarum cauli parallelarum pro charactere habet. Petala integra LINNÆUS, & siliquam longissimam, strictam, lactenius tetragonam, ut tamen medii anguli parum emineant. Mihi neutra nota sufficere videtur, nam etiam *Turritis* glandulas habet, SCOPOLIO dictas. Nolui tamen quidquam novare, contentus species rite distinguere. Interim ab Arabide separe calyce deorsum gibbo, ab Erysmo siliqua prælonga.

- *454. TURRITIS foliis glaberrimis, curvis, rotundis, petiolatis, superioribus amplexicau- libus, sagittatis, obtusis *Emend. IV.* p. 15. n. 44. †

Brassica alpina perennis RUPP. p. 75. Non vero TOURNEFORTII, cui flos flavus sit, cum venis saturatiorebus GERARD. p. 368.

Brassica sylvestris foliis membranaceis THAL. p. 18. & forte plures aliæ.

Rarissima planta, & a nuperis fere ignorata; reperitur in caverna (Barme, Balm) montis sur Champ abunde, sed non alibi.

Radix longa, lignosa, fibrosa. Caulis non ramosus, pene nudus, bipedalis. Folia glauca,

D d d tenera,

tenera, non dentata, imma petiolata, ovata: ad caulem amplexicaulia, obtuse fagittata, mucrone in supremis acuto. Spica pauciflora. Calycis duo foliola deorum gibba, longa, lanceolata, alba, aut purpurea. Petali unguis calycis longitudo; bractea alba, elliptica. Stamina duo breviora, quatuor longiora. Glandulae nullæ. Stigma rotundum. Siliqua longa, gracilis, polysperma. Semina per exigua, ovata, compressa, in pulpam septi impressa.

455. TURRITIS foliis radicalibus dentatis, hispidis, caulinis integerrimis amplexicaulibus, glabris LINN. II. p. 930.

Brassica sylvestris longifolia THAL. p. 16.

Glaesifolia Cichoroides I. B. *Turrita secunda* CLUSII. I. B. II. p. 836. non vero synonyma.

Turritis foliis inferioribus cichoraceis ceteris perfoliatae I. R. H.

Huc etiam refero *Brassica sylvestris ramosa*, pene glabra C. B. Basil. p. 33. cum non aliam plantam reperias, quam huc referas.

Multæ aliae THALII, aliorumque Auctorum stirpes huc pertinent.

3. Monstrum florum viridium, in capitulum congestorum, habet ILL. BOEHMERUS flor. Lips. p. 120.

Ad vias lapidosas passim. Bernæ im Lindenthal supra Bolligen. Cis Urbam ad viam regiam. In ditione Aquilejetisi vulgo v. c. circa Echarpigny. Basileæ circa patibulum, ad viam, & ad Wiesam fluv. prope Ottersbach, adque Rheni ripas, qua itur ad pagum Crenzach. Circa Sonceaux vallis S. Imier.

Ex radice annua numerofa folia prodeunt, hirsuta, aspera, modo integra, modo semi-pinnata: sed ea folia mature exarescunt, ut sola folia glabra super sint. Caulis non ramosus, cubitalis & ultra, totus tectus foliis glabris, glaucis, amplexicaulibus, sagittatis. Flos non magnus, calyx colorato, albo, deorum gibbo, erecto: petala ex albis subviridia, elliptica. Glandulae duæ, inter calycem utrinque una & stamen minus p). Siliquæ longissimæ, triunciales, per ætatem nutantes, graciles, pene quadrangulæ, polyspermæ. Semina parva, explanata.

456. TURRITIS foliis omnibus hispidis, caulinis amplexicaulibus LINN. II. p. 930.

Barbarea muralis Johan. Baubini I. B. II. p. 869.

Erysimo similis birsita C. B. in MATTHIOLUM p. 432. & *Erysimo similis birsita*, non laci-nata alba C. B. Prod. p. 42.

Turritis minor I. R. H.

Daisy tower mustard PETIVER t. 47.

Icon C. GESNER. lign. 115.

In Helvetia non rara, tum in alpibus, ut la Varaz, sur Champ, Richard, & in montosis asperis Thuri, super Nodz, Weissenburg. Sed etiam in planiora descendit supra Dornach; inter castrum Münchenstein & parochi aedes, in ruderibus Muteti montis; in faxosis agris. Laufannæ in muris urbis: circa Roche au Furet, & ad Molentinum. Scaphusæ Cl. MEYER locis asperis, faxosis. Denique in agris palustriis inter Roche & Chessel abunde.

Folia ad terram in orbem posita, hirta, sicca, ovata, acute aut obiter ferrata, etiam integra: ad caulem sessilia, vel amplexicaulia, elliptica, hamis brevibus aucta, pa-rum ferrata. Caulis hirtus, sœpe simplex, tamen etiam ab imo ad summum ramosus, erectus, pedalis, etiam tripedalis. Calyx coloratus, erectus, albus, apice fusco, deorum gibbus. Petala ungue brevi, lato, bractea ovali alba. Glandulae quatuor, una utrinque circa stamen minus, & alia inter stamina longiora & calyxem q). Siliquæ strictæ, utrinque convexæ, lineaque media distinctæ, feminibus eminentibus distinctæ; juniores nigrant, & cauli & parallelæ & adpressæ sunt, maturæ nutant. Stylus brevissimus. Semina compressa.

E R U C A T O U R N E F O R T. t. III.

B R A S S I C Æ LINN. pleræque.

Antiquum nomen visum est restituere plantis, quæ calyx fere erecto r) sunt; glandulas habent quatuor, duas circa stamen brevis, duas inter longiora stamina & germen, & quarum siliquæ teretes, aut tetragonæ, cornu destituuntur, in quo Sinapi sit character,

p) SCOPOLI p. 316.

q) IDEM p. 516. Duas habet CRENZ. ang. p. 36.

r) TOURNEF. C. & A.

racter, & Brassicæ. Et si enim stylus aliquis de summa siliqua prodit ^{s)}, non ideo cornu est.

*457. ERUCA foliis ovatis integerrimis, amplexicaulibus.

Brassica campestris I. CLUS. hift. p. 127. cum in Austria sponte nascatur.

& *Brassica persicaria campestris*, flore luteo LOESEL.

Brassica radice cauleque tenui, foliis caulinis uniformibus cordatis, sessilibus LINN. II. p. 931.

In Helvetia rara, præter *Mühlhusum*, urbem foederatam, media in Alsatia sitam. Basileæ ad *Wiesam* in agris Cl. LA CHENAL. Circa *Gottingam* in agris ubique inter fegetes.

Radix annua. Caulis cubitalis, totus tectus foliis glabris, membranaceis, ovatis, hilo angusto ad transmittendum caulem incisis. Pauci in summa planta flores. Calyx tubulosus, erectus, foliolis exterioribus deorsum gibbis. Petali unguis viridis, in similem petali venam continuatus. Bractea ovata, alba, paulum ochroleuca. Siliqua exquisite tetragonia, prælonga, saepe difformis & curva. Stylus lineam longus. Tuba brevis, globulo terminata. Semina hinc convexa, inde sulcata.

458. ERUCA caule paniculato, foliis nervosis, ovato lanceolatis, integerrimis *Emend. III.* n. 232.

Arabis quibusdam dicta planta CAMERAR. Epit. p. 342.

Draea lutea quibusdam I. B. II. p. 870.

Hesperis lutea, filiis fructifissimis I. R. H.

Sifymbrium foliis lanceolatis, dentate serratis, caulinis LINN. II. p. 412.

Ad viam regiam inter S. Remi & montem S. Bernhardi. Burmii Rhætorum I. B.

Radix lignosa. Caulis bicubitalis, teres, glaber, totus foliosus. Folia omnia petiolata, ovato lanceolata, integerrima ^{t)}, superne glabra, nervis albis, inferne subhirsuta. Ex foliorum alis rami nudi multiflori, ut caulis superne paniculatus sit. Petioli florigeri longi, ramosi. Calyx coloratus flavus, ex ovato lanceolatus, duobus foliis paulum deorsum gibbis. Petala ungue lato, fine subrotundo, colore aureo. Stamina duo breviora, quorum cuique duæ magnæ glandulæ adhident, unde delapsa flore siliqua crassiusculo quasi nodo fundatur. Stylus brevis. Stigma latum, bicolle. Siliqua longa, striata, quam maturam non vidi.

459. ERUCA caule hirto, foliis hirsutis semipinnatis, pinnis subrotundo dentatis *Emend.* II. n. 18.

Eruca sylvestris TABERNÆM. p. 448. CAMERAR. Epit. p. 307.

Leucojum terrestrre majus frigidarum regionum COLUMN. p. 260. 262. foliis paulo magis angulosis.

Eruca inodora I. B. II. p. 862.

Eruca fruticosa hirsuta, *papaveris folio* BOCCONE Mus. di Plant. p. 167. f. 120. folio magis rotundo.

Eruca lutea sylvestris, *caule aspero* C. B.

Brassica foliis dentato pinnatifidis, *caule hispido*, *siliquis levibus* LINN.

Pessim in Helvetia ad vias & fossarum aggeres. Ebroduni, circa Paterniacum, ad Arolam inter Arberg & Worben. Supra Laufannam ad viam, quæ dicit versus *les Croisettes*. In Valesia. Basileæ ^{v)} ad pontem Rheni, prope curiam Naviculariorum. GAGNEBIN ad Rhenum circa Neudorf, & inter klein Huningen & Binzen, an der Wiese. Etiam Bernæ proveniebat in Area, cui nunc nosocomium novum, & ædificium superstructum est, in quo currus, rotæque tormentorum majorum adservantur (*der Stukhof*). Quare nunc destructa evanuit.

Radix annua, exigua. Caulis duriusculis pilis asper, angulosus, fulcatus, diffusus, tripedalis, ramosus & brachiatus. Folia succulenta, hirsuta, satis similia vulgari Jacobæ, qualia folia nuperi *lyrata* vocant, longe petiolata, semipinnata, pinnis obtusis, magnis, obtusisque dentibus incisis, brevioribus, aut longioribus, eundo majoribus, ultima impare, obtusa. Flores numerosi; calycis folia erecta, quorum duo modice deorsum gibba sunt, omnia lanceolata, subhirsuta, caduca. Petala longo ungue, bractea ovata, calyce duplo longiora, colore ochroleuca. Stamina de flore eminent. Inter stamen minus & germen utrinque glandula, & alia inter calycem & stamina majora. Siliquæ patulae, ad magnos angulos, obtuse tetragoniae,

D d d 2 turgidæ,

^{s)} E.L.

^{t)} Dentes nominat I.B. Pingit CAMERARIUS. Si veri sunt,

^{v)} Basler merkwürd. p. 704. Etiam Halepi in muris Rav.

planta nostra nova est.

WOLF Flor. Orient.

turgidæ, fuscunciales; cornu breve, capitatum, obtusum, non bifidum. Semen oblongum.

3. Omnibus comparatis idem est *Sinapi sylvestre Genevense* I. B. II. p. 858. RAI *syllog.* ext. p. 237.

Nam in alveo fluvii *Arve* hæc nostra reperitur, & ad me a Cl. LE CLERC missa est.

γ. Flore flavo, aliquanto majori. Vulgo reperitur in Valesia, ut *Agauni*, inque Gubernio Aquilejensi, ad ripam *Rhodani*, à la Bataillère, circa *Bevieux*, circa viam malam, & inter *Chur* & *Embs*. Circa Neudorf: in arenosis ad *Birsam* & *Rheenum*.

Hæc varietas ad multas plantas regionum calidarum proxime accedit, ut ad *Wallrocket* PETIVER t. 46. *Erucam sylv. minorem luteam Burse pastoris folio Italicam* BARREIER ic. 1016. *Sisymbrium XIV.* LINN. Nam BARRELERII planta x) in horto culta, quatuor glandulas habet.

Sed etiam ex BENEDICTI STÆHELINI dono inter plantas meas habeo *Erucam sylvestrem minorem luteo parvoque flore* C. B. *Sisymbrium IV.* LINN. nostræ plantæ simillimum. Nam planta nostra etiam perhumilis, & vix quatuor unciarum reperitur.

*460. ERUCA foliis pinnatis, pinnis acutissime serratis *Emend. VI.* n. 65.

Eruca Tanaceti foliis H. Ox. II. p. 231. S. II. t. 6.

Eruca fruticosa foliis Tanaceti indica ZANON. *bijt. nov.* p. 104. t. 72.

Sisymbrium foliis pinnatis, lanceolatis, serratis, extimis confluentibus LINN. II. p. 916.

In Valesiaca parte montis *Pennini*, sub coenobio S. Bernardo dicato: deinde abunde in proxima valle *Augusta Prætoria* provenit, pulchra planta.

Radix lignosa facile defringitur. Caulis glaberrimus, bipedalis, ad terram sœpe nudus, superne plurimis foliis tectus, levissimus, vix ramosus. Folia tenera & flaccida, utcumque tanaceti foliis adfinia, pinnata, paribus pinnarum sex & ultra, extremis duabus cum medio lobo confluentibus. Omnes eæ pinnae totæ acutissime dentatae sunt, fine ultimo integro, & lanceolato; Vidi & integra folia. Rami in racemos speciosos multifloros terminantur. Calyx coloratus, flavus, foliis ovatis. Petala saturate crocea, ovato fine, paulum emarginato. Stamina duo valde brevia, rectiora, circa ea colliculus elevatus. Siliqua brevis, sœpe curva, cornu brevi capitato.

461. ERUCA foliis glabris, pinnatis, pinnis linearibus difformibus.

Eruca sativa FUCHS p. 262.

Sinapi sylvestre DODON. p. 707.

Eruca tenuifolia perennis I. B. II. p. 861.

Sinapi Erysimo Tragi cognatum vel simile I. B. II. p. 877. &c.

Sisymbrium foliis integerrimiis, infimis bis tripinnatis, supremis integerrimiis LINN. II. p. 917.

S. tenuifolium EJUSD. Cent. I. n. 50.

Eruca sylvestris BLAKWELL. t. 266.

In muris & ruderibus legi Genevæ abunde, à la porte Cornevin. Seduni in arce *Valeria*, circa *Fouly*, *Branson*. Badæ in arce diruta. GAGNEBIN aux allées de *Colombier*, & *Tiguri*. C. B. ad *Wiesam*. Abunde etiam ad *Rhenum*, *Spiræ*, *Wormatiæ*, *Manhemii*.

Concinnæ plantæ radix alba, prælonga. Caulis firmus, cubitalis, diffusus, ad radicem subhirsutus, foliosus, superne subnudus. Folia longe petiolata, polypodii aliqua similitudine. Nervus foliosus latus, pinnae accipit adnatas alternas, aut conjugatas, parium duorum, & trium, aut quatuor, quarum impar ultima pinna major est & lanceolata: earum pinnarum primæ parvæ, breviores, acutum cum nervo angulum efficiunt, incerta & variabili latitudine: ora integra est, raro dentata. Superiora folia demum simplicia sunt & linearia; omnibus natura tenera est, levis & glauca. Calyx subhirsutus, levis. Folia ovato lanceolata, deorsum paulum gibba, erecta, inde patula. Petala flava, petiolata, lente dilatata, leviter emarginata, patentia, calyce duplo longiora. Stamina duo insigniter breviora, tumida glandula cincta, & aliæ duæ glandulæ inter stamina longiora & breviora. Siliqua intra ipsum florēm petiolata, uncialis, compressa, lata, cornu brevi. Stigma emarginatum. Semina compressa, ovata, cum hilo.

Sapor acris & ardens Sinapi.

462. ERUCA

x) *Enum. plant. Gotting.* p. 249.

462. ERUCA foliis scabris, semipinnatis, pinnis rectangulis, rariter dentatis.

Eruca caerulea in arenosis crescentis C. B. Prod. p. 40. BARRELLIER ic. 196.

Eruca sylvestris minor, foliis subasperis, in orbem sparsis LOESEL. p. 68. ic. 13. & major EJUSD.

Hesperis petraea vel *saxatilis* LINDER. TOURNEF. p. 132. t. 3. D.

Sisymbrium caule subfolioso ramoso, foliis lyratis, rectangulo dentatis, hispidis, pilis ramosis,

LINN. II. p. 919.

Maxima copia circa Burgdorf, in arenosis rupibus. Inter Lauffen & Delfberg. In arenosis ad Rhenum & Birsam circa S. Jacob. Ad Dubim, ubi Neocastrense dominium præterit.

Folia ad terram numerosa, in orbem sparsa, ad caulem similia, sed pauca, subaspera sunt, nervo foliaceo, pinnis conjugatis, ad angulos rectos cum nervo confluentibus, progrediendo majoribus, acutis, vix dentatis, decem fere parium; extrema pinna lata, triangulari. Caules multi, ramosi, brachiati, subasperi, dodrantales. Calycis folia ovata, colorata, duo deorsum gibba. Petala calyce multo longiora, ungue vidente, longo: bractea amoena purpurea, etiam alba y), transversim lata, obscure emarginata. Glandulae quatuor, evidentes. Siliquæ longæ, seminibus tumentes, patulae, longe petiolatae. Stylus per brevevis, capitatus. Semina flava, emarginata.

S I N A P I

S I N A P I TOURNEFORT. t. 112.

S I N A P I LINN. n. 821. pleræque species.

Ab *Eruca differt cornu longo, conico, solidoque a) filiquæ. LINNÆUS separat calyce paulo, petalis erectis. Glandulae, ut in Eruca b).

- *463. SINAPI foliis radicalibus pinnatis, hirsutie incanis, filiqa cornu suo breviori.

Erysimum foliis subincanis, filiisque brevissimis HERMAN. Paradis. batav. t. 155. VAILL.

Sinapi filiisque racemo appressis, brevibus, foliis inferioribus lyratis, scabris, staminis lanceolatis, cande scabro LINN. Cent. I. p. 280. Spec. II. p. 934.

CL. LA CHENAL invenit in agris verius Alschweiler plantam, ut ipse suspicatur, exoticam, cum medica subnatam, nunc jura civitatis naclam. Sed etiam *Millifolia* CL. HOFERUS reperit.

Caulis diffusus & brachiatus, cubitalis & ultra, teres, asper, glaucus. Folia radicaria in orbem sparsa, cinerea, molli hirsutie subincana, nervo foliaceo pinnata, pinnis numerosis, primis exiguis, confertis, retroversis, pene imbricatis, eundo majoribus, varie & angulose dentatis, fine pinnarum ampliorum tere subrotundo, amplio, angulose inciso: extrema pinna amplissima. Majoribus pinnis hinc inde minores miscentur. Ad caulem pauca, præter rara & exigua, folia elliptica, ferrata, incana. Calyx pallidus, erectus: folia elliptica, concava, paulum deorsum gibba, pilosa. Petala sulfurea, ungue angustissimo, erecto, bracteis subrotundis, patentibus. Stamina frequenter octo, quorum quatuor breviora: antheræ flavæ, in apice punto purpureo notatae. Glandulae quatuor, duæ inter stamina majora interque calycem, duæ inter stamina breviora & germen. Germen stylo suo brevius: stylus clavatus, crassus, stignate capitato: dilatatur in ovalem quasi loculum, striatum, durum, monospermum & dispermum: reliqua filiqa petiolata, parva, brevis, torosa. Siliquæ cæterum scapo arcte adpresso, ut in Erysimo, maturæ nondæ sunt, & quatuor & quinque feminibus turgent, & cornu habent bilineare, ipse dodrantem unciae longæ.

464. SINAPI filiisque tetragonis, hirsutis, floribus venosis Enum. Hort. Gotting. p. 250.

Catalog. rar. n. 705.

Sinapi alterum genus FUCHS p. 539.

Eruca c) sativa MATTHIOL. p. 530. DODON. p. 708.

Eruca latifolia alba sativa Dioscoridis C. B. I. R. H.

Brassica caule birsuto, foliis lyratis, filiisque glabris LINN. II. p. 932.

Ad vias & in scrobibus Helvetiae calidioris, ut in via Tombey, inter Olon & Verchier.

In Valesia inter S. Leonhard & Siders.

Caulis

y) REYGER. Flor. Gedass. p. 167.

z) TOURNEF. O.O.O. b) IDEM C.D.

c) Malii fucci est CELSIUS II. c. 21. Semina materiem evocant c. 33.

E e e

Caulis angulosus, erectus, paucis pilis hirtus, ramosus & brachiatus, bipedalis & ultra. Folia glabra, pulposa, nervo foliaceo, pinnis parium trium & quatuor, ad nervum accendentibus progrediendo majoribus, confluentibus, oblongis, acutis, dentatis, extrema maxima, ovata, vel rhomboidea, saepe semibifida & semitrifida. Calyx erectus d), lividus, foliis longis, deorsum gibbis, duobus magis. Petala ungue erecto e), caryophylleo, longo; bractea lata, subrotunda, in nostris fere citrina, venis nigris picta f), etiam alba. Siliquæ breviter petiolatæ, cauli appressæ, subhirsutæ, teretes g), sed quatuor h) lineis percursæ, quarum due parum elevatæ: crasso & valente cornu i) triangulari, stigmate bicolli. Semina hinc teretia, inde plana. Sapor plantæ acris fecit, ut ab antiquis inter venereas plantas numeraretur k). Dicitur etiam aviculas l) ad canendum excitare. In morbis lentis, in hydropsis initii, in scorbuto viscido & chronicō laudatur a BOERHAAVIO m).

465. SINAPI n) filiquis tetragonis glabris.

*Sinapi BLAKWELL. t. 446.**Sinapi siliqua latiuscula glabra, semine rufa sive vulgare L. B. II. p. 855. cum bona iconē & descriptione.**Sinapi rapi folio o) C. B. L. R. H.*

Circa Biennam legi inter Bözingen & Pieterlen, & circa Agaunum ad vias. STÆHELINUS Augustæ, neque tamen in Helvetia vulgare est.

Caulis ramosus, brachiatus, diffusus. Folia pulposa, ut in plerisque hujus generis infectorum rapinæ obnoxia: ad terram rarissimis pilis aspera, nervo longo, pinnis rarissimis, progrediendo majoribus, confluentibus, extrema longe maxima; figura pinnarum varia est, acute triangula, oblonga, obtusa, dentata, etiam semitriloba: superiora folia glabra sunt, & suprema triangularia, integerrima, & demum elliptica. Flos in tota gente minimus, flavus. Calyx glaber, foliis linearibus, duobus deorsum gibbis. Petala gracili ungue; bractea subrotunda. Glandulæ quatuor. Siliquæ breves, quadratæ p), torosæ, cauli parallelæ, glabræ: cornu principio crasso, gracie, filiforme q), ægrius Sinapi characterem tueretur. Semina ad novem usque, rotunda r), fusca.

Sapor totius plantæ, & feminis etiam potissimum, igneus & exurens. Spiritum dat alkalimum, qui cum oleo vitrioli effervescit s), & syrum violarum viridi colore tingit t); & cum spiritu urinoſo falem volatilem siccum crystallinum v) exhibet; tum oleum subnigrum, abunde x). Aqua destillata ipsa y), & ipsum infusum aquosum, acrimonia z) pollent, extractum autem & spirituosum debile est, & aquosum zz). Denique etiam semen tritum cum aceto fervet a), & ex semine phosphorus obtinetur b), & vis non videtur in acido poni c). Quare acrimonia sua acidum spontaneum subigit. Motus languentes excitat. Adversus chlorofisin, morbum hypochondriacum d), cachexiam aquosam, hydropem e), paralyzin valet. Ad scorbutum muriaticum, aut quartanam f), perinde laudatur, ut Cochlearia. Sinapi ipso in cibo sumto, & succo cum vino albo dato Rupellenses in obsidione sua scorbutum superaverunt. Batavi ex lege scripta suis nautis penum mustardæ g) currant. Cum musto semen Sinapi ab antiquissimis retro temporibus h) in electarium diæticum paratur, quo contra crudos fructus horæos, & acetosa condita, ventriculus quasi armatur i).

Acrimonia

d) TOURNEF. t. III. C.

v) WALLER Ibid.

e) IDEM A.

x) SPIELMAN. Ibid.

f) B.

y) HILL. mat. med. p. 526.

g) G.H.

z) CARTHEUSER. mat. med. p. 426.

h) E.

22) IDEM Ibid.

i) D. &c.

a) BARON ad LEMERY p. 18. Adde MACQUER. chym. prat. II. p. 156. 157. Negat tamen eum fervorem Cl. ALTMANN p. 39. ut experimentum repeti oporteat.

k) Conf. DIOSCORID. L. 2. c. 134. LOBEL. advers. p. 68.

b) ALBIN. phosphor.

l) BORCLER. II. p. 225.

c) CARTHEUSER.

m) Etiam BUCHWALD p. 116.

d) Experimento T. CORNELII apud SANTANELLOM lucubr. I. Gal. di Mineru. I. P. L. p. 98.

n) NASTU idem quod Sinapi SUIDAS II. p. 596. Sinapi

e) Cum genistæ summis ramis MEAD. monit. p. 138.

mali succi est CELSUS II. p. 21. materiem evocat,

f) In cerevisia FLOYER. p. 184.

maxime inter reliqua c. 33. Eligi debet valde rufum.

g) N. V. Traité des Scorbust. p. 115. CHOMEL.

Ad coxendicum cruciatus impositum utile est ad

h) Essè feculam Coam WEDEL Exerc. VI. dec. 7.

DIOSCOR. II. c. 148.

i) Conf. de laudibus Sinapi L. MOULIERE in thesi. Parie

o) Sinapi alterum rapi folio PLIN. L. XIX. p. 581.

1743.

p) TOURNEF. t. 112. F.L.M.

q) O.O.

r) P.

s) WALLER ad HIERNE II. p. 63. SPIELMAN. p. 177.

t) FLOYER. pharmacobazar. p. 42.

Acrimonia sua cum aqua calida & sale vomitum *k)* movet. Addito semine Sinapi Turcæ *l)* impediunt, ne mustum in sinum transeat. Idem semen potens est apophlegmatis-
mus, adversus apoplexiā & paralyxiā non iners. Capras eo pastas perire lego *m)*. Ut denique dicam quæ sentio, & ipse vidi, frequentem Sinapi usum credo humo-
res ad naturam putredinosam disponere, morbosque acutos reddere perniciosiores,
si in mustardæ amantes homines inciderint. Neque ventriculo mustardam prodeſſe
putem, quæ vix ipsa coquatur, & plusculis horis ructus putridos cieat.
Cuti impositum Sinapi rubefacit, inflammat, vesicas excitat, vesicatoria emplaſtra ſu-
bit, tollit dolores podagricos.

466. SINAPI filiis hispidis, roſtro longiſſimo LINN. II. p. 933.

Sinapi album filiua hirsuta, ſeme albo ♂ *rufo* I. B. II. p. 858. lege 856. I. R. H.

Sinapi album BLAKWELL. t. 29.

In ruderofis, Germaniæ tamen magis familiare.

Caulis succulentus, hirsutus, erectus, cubitalis & alior. Folia succulenta, ima pinna-
ta, pinnis primis exiguis, ultima longe maxima, ſemitrilobata, aut demum inte-
gra, ovata, varie ferrata. Flos quam priori, major. Calyx primum erectus, in-
de patulus, foliis perangustis. Petala flava, emarginata, venosa. Duæ glandulæ
ſtaminibus brevioribus respondentes, duæ longioribus. Siliquæ pulpoſæ a caule
magis diſtant, breviſiſmæ, pro ſui cornu ratione, hirsutæ, maturæ etiam glabræ,
& quaſi articulatæ. Cornu tota filiua longius; stigma bifidum. Semina a duo-
bus ad quatuor, ſublutea, in ſpongiosis loculis, ſapore acri & igneo: folia Brach-
iſiæ ſapore.

In medicinam perinde recipitur, ut prior species.

467. SINAPI filiis multangulis, toroſe turgidis, proprio roſtro longioribus LINN. II.
p. 953.

a. Foliis integris.

Rapiferum arvorum LOBEL. ic. p. 198.

b. Foliis diviſis.

Rapiferum arvenſe precox, ſeme nigro I. R. H.

In Helvetia peſtis eſt frugum, inque locis ruderofis frequentiſſimum.

Calyx durus, brachiatus, cubitalis, ad terram hirtus. Folia ſubaspera, patula, pinnis
paucis, exiguis, etiam nullis, ambitu ovato lanceolato, circumſerrato. Calyx gla-
ber, pallens, foliolis angulosis, duobus deorsum gibbis; patul's per extatē. Flos
prioris, luteus, venis concoloribus, petala ſubrotunda. Glandulæ quatuor, pene
acuminatæ, duæ ad ortum ſtaminum minorum, duæ ad ſtamina majora. Siliqua
ſubhirsuta, longior quam priori, polysperma, per maturitatē turgida: cornu pro-
portione brevius. Stigma bifidum. Semina ſphærica, fulva, ſapore igneo, ad novem.
Apes in Sinapi multum querunt mellis *n)*, & in eruciſ *o)*.

RAPHANUS LINN. n. 822. TOURNEF. t. 114.

& RAPHANISTRUM TOURNEFORTII t. 115.

Cum Sinapi in plurimis convenit. Siliqua feminibus turgidis diſtincta, pene articula-
ta *p)*, longe cornuta *q)*. Folia duo calycis inſigniter deorsum gibba *r)*. Glandu-
læ, quæ Sinapi.

468. RAPHANUS filiis teretibus articulatis, levibus, unilocularibus LINN. II. p. 935. &
diff. de Raphania.a. Flore albo, quæ in Helvetia frequentior, venis ſæpe purpureis *s)*, etiam cæruleis.

Rapiferum flore albo Eruce foliis LOBEL. ic. p. 199.

Lampsana apula Plini. ♂ *Dioscoridis COLUMN.* p. 261.

Rapiferum purpureum TABERNAMONT. p. 407.

Ecc 2

β. Flore

k) A.R. Edimb. II. p. 303.

l) Gaer. di Minerv. I. P. I. p. 98.

m) MANDELSLOH. Itin. p. 152.

n) GLEDITSCHII Abbandl.

o) MARALDI Mem. de l' Acad. des Scienc. 1712. p. 317.

p) TOURNEF. t. 115. E.

q) Ad E.

r) Sub C.

s) Mæc Lampsana L. GHINI apud TURNERUM II. p. 278.

β . Flore citrino, in Germania frequentior.

Lampsona flore melino TABERNAEM. p. 408.

In agris, peltis frugum.

Caulis herbaceis spinulis asper. Folia ampla, nervus foliaceus prælongus, pinnæ raræ, confluentes, dentatæ, ultima maxima, ovalis, circumdentata: neque in superioribus foliis pinnæ adcedunt. Glabritie & hirsutie ludunt. Calyx viridis, tubulosus, sub-hirsutus, ad apicem magis, duobus foliis valde deorsum gibbis. Petalorum unguis calycis longitudine: bractæ albæ in nostris, venis obscurioribus pictæ, etiam cœruleæ, levissime emarginatæ t). Glandulæ duæ ad staminum breviorum ortu v), duæ aliæ ad staminum longiorum originem. Siliqua stricta, in origine sua bilocularis, nam succrescentia semina seqtum obliterant, ut unicus loculus supereffe videatur: una loculi fungosi intumescunt, & angustis fretis x) distinguuntur. Cornu prælongum; stigma obtusum; semina sphærica y).

Acris planta, validi odoris, alcalini.

D E N T A R I A T O U R N E F O R T . t . 110.

LINN. n. 810.

Flos caryophyllæus: calyx erectus, duobus foliolis deorsum gibbis. Siliqua crassa z), longa, bilocularis, stylo longo a), cuius valvæ elastica vi resiliunt, & in se invicem sursum revolvuntur b), septumque nudant. In septi fungosi loculis semina plana c). Glandulæ modo binæ, modo quaternæ.

469. DENTARIA foliis quinatis, digitatis.

α . Folia quinata, digitata.

Dentaria minor CAMERAR. Epit. p. 704.

Dentaria MATTHIOLI pentaphyllos p. 1111. CLUS. Pamm. p. 451. 452.

Dentaria pentaphyllos MANGET. Pharmac. I. p. 711. t. 34.

Dentaria pentaphyllos, foliis mollioribus GARIDEL. p. 155. ic. 29. \mathcal{E} foliis asperis I. R. H.

β . Foliis inferioribus septenis, superioribus quinatis.

Dentaria pentaphyllos V. CLUS. Pamm. p. 453.

Dentaria heptaphyllos GARIDEL. p. 152. ic. 28. *Siliquosa* Ic. Robert. 70.

Dentaria foliis imis septenis, superioribus quinatis.

Duas species non immerito feceris, cum nimis certa foliorum diversitas sit. Flores tandem consentiunt.

Utraque in montosis & subalpinis sylvis nascitur. Prior in monte Creux du Vent, Dolaz, aux Combes de Valanvron. In valle Chapuis. GESNER in monte Albis, in Uetliberg MURALTUS. ARETIUS in monte Niesen.

Altera β . in monte Feuerstein, Thuiri, Dolaz, Muteto. Circa Delsberg, à la Combe de Valanvron, Combe grede. Scaphusæ C. GESNER. Porro in rupibus la Praisse, prope Roche. Versus les Fondemens, qaa itur per Fenalet, en Jorogne &c.

Radix cylindrica d), ad angulos rectos ramosa, succulenta, alba, squamis orbiculatis incisa. Caulis unicus, non ramosus, cubitalis. Folia longe petiolata, nervo foliaceo, in α . quina, digitata, in β . ad radicem pinnata, trium parium, cum impare septimo. Pinnæ teneræ, acute ferratæ, ellipticæ. Calyx coloratus, purpureus, tubulosus, duobus foliis paulum deorsum gibbis. Petali unguis calycis longitudine. Bractæ patula, orbicularis, alba, extus rubens, etiam violacea. Glandulæ duæ e) ad origines staminum breviorum. Siliqua ensiformis, ex compressa teres, cornu grandi. Tuba globofa.

Odor & sapor Erucæ, puto & vires. Aquam ad epilepsiam utilem Noribergæ vena-lem prostare S. PAULI.

470? DENTARIA foliis inferioribus pinnatis, supremis simplicibus LINN. II. p. 912. Conf. It. hercyn. n. 10.

Coralloides CORD. hist. p. 151. b. cum foliis superioribus, absque gemmis.

& *Coralloidis altera species* CORDI.

Dentaria

t) A.B.

v) Duas BOEHMER. neclaro.

z) TOURNEF. E.G.

y) H.

s) TOURNEFORT. E. F.

w) F.

h) H. L. ANC. Mem. X. p. 413. sqq.

c) TOURNEF. K.

d) TOURNEF. L.

r) Habet unam SCOPOLI p. 516.

Dentaria baccifera CLUS. Pann. p. 441.

& *Dentaria angustifolia baccifera* AICHSTETT. affiv. ord. 7. t. 12. f. 2.

Hinc *Dentaria baccifera* folis *Pternice* C. B.

In Helvetia nondum reperi, sed habet WAGNERUS, ut non ideo pro certa cive habeam. Eadem in hercynicis sylvis vulgo nascitur, & circa Gottingam, ad sinistra villa der Dreisch.

Tenerior priori, foliis imis septenis, inde quinis, tunc ternis, demum solitariis, seratis, etiam integris.

Calyx tubulosus, omnibus foliis deorsum gibbis, duobus magis, viridis cæterum, oris albis. Petala elliptica, suave purpurea. Glandulae duæ, ut in priori positæ, & duæ maxima ad interiora staminum longorum f), utrinque una.

Siliquæ raro maturescunt g), earum vero locum tenent gemmæ septenæ & novenæ, in bacca speciem in alis foliorum congestæ. Vidi tamen siliquas ex teretibus compressis, cornu solidi, seminibus pellucentibus. Semina vera rarissime maturescunt h), & bulbilli terræ commissi speciem propagant i), qui veræ sint gemmæ k).

CARDAMINE I) TOURNEF. T. 109.

LINN. n. 812.

Cum *Dentaria* convenit natura elastica m) siliquæ sursum se revolventis; sed eadem stylum breviorem habet n), siliquam gracilem, compressam o), tamen subteretem.

471. CARDAMINE foliis pinnatis, imis obtuse lobatis, caulinis acute dentatis, floribus apetalis.

Sium impatiens P. ALPIN. Exot. p. 331.

Sisymbrii Cardamines species quedam insipida I. B. II. p. 886.

Sisymbrium montanum tenuifolium flore musco-purpurascente BARRELIER ic. 155. qua prima folia bene exprimuntur.

Cardamine alpina erecta, foliis copiosis, imis latioribus, supernis angustioribus, profundis & eleganter dissectis, floribus parvis albis SCHEUCHZER It. VII. p. 510.

Cardamine foliis pinnatis incisis, stipulatis, floribus apetalis LINN. Iter. Wasfrogoth. p. 26. Spec. II. p. 914.

Passim in Helvetia reperi. Alpinarum umbrösarum sylvarum propria civis est, ut in obscura sylva derriere Buis, qua ad torrentem Tantin descendit. Sed etiam in glareosā planitiem descendit. Proxime Roche, an Vorster, & secundum murum prati des Efferts, provenit, & prope Villeneuve in glarea. SCHEUCHZERUS ad ripam meridionalem lacus Rivarii. Bey der Ziegelbruk gegen Chur. Im Kienthal.

Radix exigua. Caules a semi pede ad cubitum erecti, firmi, parum ramosi. Folia radicalia in orbem sparsa, pinnata, pinnarum paribus quinque & ultra: pinnae petiolatae, alias integræ, breviter ovatae, alias semibilobatae & semitrilobatae, semper obtusæ. Caulina folia acutius incisa, etiam pinnatæ. Spica florum erecta, & siliquæ cauli parallelae. Calycis folia obtusa, ovata, cava. Petala plerumque nulla, aliquando tamen reperta sunt p), alba, calyce majora. Stamina sex longiora de flore extant, & album florem repræsentant. Siliqua longa, stricta, subtumida, stigma-te globoso. Semen quadratum.

472. CARDAMINE foliis pinnatis, hirsutis, pinnis subrotundis, staminibus quaternis.

Cardamine alpina media CLUS. Pann. p. 455. ob folia hirsuta & aspera.

Sisymbrium aquaticum alterum CAMERAR. Epit. p. 270. bene.

Sisymbrium Cardamine minus flore purpureo [lege parvo] I. B. II. p. 888. cum bona descriptione.

Cardamine foliis pinnatis, floribus tetrandris LINN. II. p. 915.
In alneto trans Wiesam prope Basileam: in sylvis umbrosis Juræ, ut in Creux du Vent,
in ipsa area. In Hercynia sylva, jenseits der Schlüft gegen Andreasberg. Circa
Farns-

f) CI. SCOPOLI habet glandulas sex, & magnas nostras videtur pro duabus numerate p. 522. sed unam video.

g) Crescere tamen FABRICIUS.

b) BOEHMER. plant. caul. bulbif. p. 9.

i) IDEM ibid.

k) BOEHMER. plant. caul. bulbif. GREW. plant. anatom. II. p. 58.

l) Sisymbrium alterum Cardamine riguis gaudet, gustu car-

damon repræsentat: Folia primum rotunda, adulta Erucæ modo finduntur DIOSCOR. II. c. 121. Cardamis species Nafturtii SUIDAS II. p. 242.

m) TOURNEF. ibid. H. I.

n) TOURNEF. t. 109. F.F.G.H.I.K.

o) ibid.

p) LINN. Flor. Suec. II. p. 464. Iterum nigrat Spec. II. p. 914.

F f f

Farnspurg STEHELIN. *Im Daubenloch prope Biennam Cl. SCHUH*, à la montée de l'Anvers de Renan GAGNEBIN. Prope Ferrière au pied du chemin à la Jaques.

Innumera tenera folia subhirsuta, circa gracilem radicem fusa: pinnæ diffitæ, laxæ, quatuor & quinque parium, extremo impare majore: eadem subrotundæ, uno altero dente incisæ, extrema semitriloba, aut obtuse circumferrata. Caulis hirsutus, pedalis, ramosus. Folia ad caulem fere similia, paulo angustiora, tamen lata. Flores pauci, majores tamen quam sequenti. Calyx ovatis segmentis cavis, vix quidquam gibbis. Petala alba, lente dilatata, emarginata. Stamina quatuor q), deficientibus brevioribus. Siliqua cornu cylindrico solido, gracilis ipsa, longa, polysperma.

β. Varietas glabra, aut brevissimis & inconspicuis pilis hirta, in areis glareofis, primo vere, inque pratis humidis frequens est, inque alneto trans Wiesam: & Rupe in primo prato secundum hortos, tum in pratis sub Moutru.

Cardamine IV. Dalechamp. LUGD. p. 659. I. R. H.

Cardamine sylvestris minor Italica BARRELIER ic. 455.

Nasturtium aquaticum minus C. B. Basil. p. 30.

γ. Hanc credo esse *Nasturtium prætense parvo flore* C. B. Prodr. p. 44. quod versus mon-

tem Beligardum repererit. In Gallia meridionali cum eo nomine citatur

Cardamine foliis pinnatis exstipulatis, lanceolatis, obtusis, floribus corollatis LINN. II. p. 914.

Cardamine foliis pinnatis foliolis linearibus GOVAN. p. 357.

Ea mihi ex plantis siccis macilenta exempla varietatis β. referre videtur.

473. CARDAMINE foliis pinnatis, radicalibus subrotundis, caulinis linearibus.

Hiberis FUCHS p. 325.

Cardamine BLAKWELL. t. 227.

β. Flore pleno, quam circa Seelhofen abunde reperi, *Hort. Aichstett. Vern. Ord. I. t. 3. f. 4.*

Garden of Eden t. 27. ROYER. *Hort. Heff.* p. 119. EHRHARD. *œcon. hist. VII.* p. 124.

ROBINSON *natur. hist. of Cumberland.* p. 90. octo ordinibus petalorum.

Ubique, primo vere, in pratis potissimum uidis.

Radix exigua. Folia ima pinnata, pinnis diffitis, subrotundis, angulosa circumdentatis. Quæ ad caulem, eæ multo strictiores, longiores, demum integræ & lineares. Caulis erectus, parum ramosus, pedalis. Calycis r) folia ovata, cavula, duo paucum magis deorsum gibba. Petala magna, emarginata s), venosa, dilute purpurea, ungue denticulo aucto t). Duo stamina valde brevia. Glandulas quatuor adjicit Cl. SCOPOLI v). Siliquæ modice convexæ, latiusculæ x), polyspermæ. Tuba globosa y).

474. CARDAMINE foliis pinnatis, subrotundis, angulofis.

Nasturtium Cardamine seu Nasturtium aquaticum-flore majori elatus I. B. II. p. 885.

Nasturtium aquaticum majus & amarum C. B. Prodr. p. 45. bene.

Icon OEDERI t. 48. huic, ob magnos flores, similior est.

Cardamine foliis pinnatis axillis folioniferis LINN. II. p. 915.

Non perinde frequens, neque rara tamen. Bernæ ad balneum exterius. Circa Burgdorf ad omnes aquas. Circa Roche passim. Tiguri ad fossas urbis minoris &c.

Folia satis similia prioris, foliorum radicalium nervo longe nudo. Sed etiam caulina lata habet & angulosa. Calycis folia duo deorsum valde gibba. Petala majora, semper lactea, subrotunda. Glandulæ quatuor virides, in angulis floris. Stolones LINNÆI z), in meis non invenio.

Odor acris & sapor: ad acetaria excellit.

475. CARDAMINE foliis ternatis obtusis, caule subnudo LINN. II. p. 913.

Cardamine alpina CLUS. Pann. p. 455. 456.

Cardamine alpina, foliis latis, teneris, longis pediculis insidentibus SCHEUCHZER ill. VI. p. 154
etsi separet.

Ad rivos in descensu Furcule. In meis reperio, me in suprema vallecula montis Chaf-
feralle legisse: sed neque inter meas ficas est, neque nuper reperta zz).

Folia

q) GOVAN. flor. p. 146.

x) TOURNEP. E.F.G.H.I.

r) TOURNEP. C.

y) D.

s) A.B.

z) Wallgöta resa p. 26.

t) KEASCHENINNIKOF. flor. p. 104.

aa) Inter suas habebat Cl. LE CLERC.

v) p. 518.

Folia ex radice longe petiolata, glabra, firma, nitida, ternata, duobus pinnarum paribus, extrema impare majori, omnibus latis, pene rotunde quadratis, mucronatis, medio rhomboideo, primis lineis longis, ultimis brevibus. Ad caulem, qui dodrantalis, non ramosus, purpureus est, folia pauca, strictiora. Flos dilute purpureus, petala marginibus rugosus, non emarginata b). Glandulæ sex, quatuor inter stamina minus & unum majus; duæ inter majora stamina & calycem c). Siliquæ Dentariæ, minores.

476. CARDAMINE foliis radicalibus petiolatis, ovatis, caulinis ovatis aut pinnatis, obtusis.

a. Planta cum foliis foliis primordialibus, cumve paucis caulinis eorum similibus.

Nasturtium alpinum Bellidis folio minus SCHEUCHZER. It. I. p. 44.

Barbarea montana integro folio BOCCONE p. 138. & p. 109. t. 88.

& *Barbarea alpina integro folio saxatilis* BOCCONE p. 74. t. 88.

Icon OEDERI 20.

Cardamine foliis simplicibus ovatis, petiolis longissimis LINN. flor. Lapon. n. 206. t. 9. f. 2. & n. 1.

Spec. II. p. 413. Conf. Emend. III. n. 227.

b. Foliis pinnatis subrotundis.

Nasturtium alpinum minus Reseda folio C. B. Prodri. p. 45. bene.

Nasturtium alpinum Reseda folio BOCCONE Mus. di Piant. p. 41. t. 46.

Cardamine alpina minor, Reseda foliis I. R. H. SCHEUCHZER. It. VI. p. 454.

Cardamine foliis inferioribus indivisis. superioribus trilobis LINN. II. p. 913.

Varietas utraque alpina est. Prior in Joch, Gottbardo circa Coenobium, in Enzeinda, iofon, Prapioz, les Martinets, Serin, S. Bernhard, &c. J. GESNER in monte Gamor.

Varietas b. in Furca, Gottbardo, Scheidek, vallis Ursariæ rupibus, & Lepontinæ, Speluga, Rousseline, Jeman, Fouly, Val de Lie. In descensu Furculæ, & ad fontes Rheni posterioris SCHEUCHZER.

In altissimis alpibus primum adparet caule humillimo, vix biunciali, tamen aliquot foliis adsperso: foliis ad radicem longe petiolatis, ex ovatis acuminatis, firmulis: ad caulem similibus: floribus paucis caulem terminantibus: calycibus erectis, cavis, lanceolatis, apice foliorum fulvo colore notato; petalis albis, lente dilatatis, subrotundis. Siliqua uncialis, compressa, polysperma, saepe cyanea. Semina plana, Stigma emarginatum.

Olim autem adnotavi, folio pinnam aliquam accessisse, & SCHEUCHZERUS monet, Resedifoliae Cardamines prima folia fuisse integra d); sed & ego ea folia non neglexi e). Inde, cum per omnes ætates plantulam persequerer, manifesto vidi f), senescentem Cardaminen nostram habere folia radicalia semitrilobata, trilobata, duabus, quatuor pinnis, cum nervo confluentibus aucta: caulem vero ramos edere, lato nervo, pinnis diffisis, confluentibus, patulis aucto, primis subrotundis, superioribus strictioribus. Flos major videtur, ut in stirpe latius vegetante, ceterum cum fusco apice calycis, & siliqua simillimus. Quare omnino persuaderor, debere conjungi.

ERYSIMUM g) LINN. n. 814.

ERYSIMUM TOURNEF. & aliæ plantæ.

Genus artificiale non bonum. Calycis folia minus deorsum gibba. Flos minus caryophyllæus. Glandulæ modo duæ ad utrumque latus staminis minoris, modo inter majora duæ, duæ circa minora; sed eæ minutiae non videntur genera dare utilia. Siliqua quadrangula in nonnullis, in aliis teres. Nobis a Sisymbrio glandulis differt, ab Hesperide calyce.

477. ERYSIMUM foliis lanceolatis integerrimis, scabris LINN. II. p. 923.

Camelina Myagrum alterum Thlaspi affine LOBEL. ic. p. 225.

Erysimum tertium TABERNÆM. p. 449.

Myagro affinis planta siliquis longis I. B. II. p. 894.

F f f 2

In

b) SCOPOLI p. 521.

c) ibid.

d) l. c.

e) *Enum. Stirp. Helvet.* p. 559.

f) Emend. IV. n. 45.

g) *Erysimum foliis Erucæ, semine nasturii Sesamo simili*
PLIN. L. XXII. n. 75. *Erysimum foliis Erucæ sylvestris,*

In Helvetia rarius C. B. Basileæ in agris trans Rhenum. Circa Muttenz & S. Margret. Ego inter Bözingen & Bütenberg in agris. In Germania multo vulgatus eft. Caules ramosissimi, erecti, cubitales. Folia elliptica, scabra, brevi villo, per oras ferrata. Calyx deorsum non gibbus, foliis lanceolatis. Flores latei non magni, petalis ovatis. Stigma breviter bicolle. Siliquæ obtuse quadrangulae, erectæ, uniales.

478. ERYSIMUM b) foliis pinnatis, pinnis rectangulis, acutis, extrema triangulari maxima, siliquis adpressis.

Erysimum BLAKWELL. t. 28.

Erysimum Irio I. TABERNÆM. p. 448.

Erysimum siliquis spicæ (scapo; adpresso; foliis runcinatis LINN. II. p. 922.

Varietates Hort. flor. p. 36.

Ad vias & locis ruderoris.

Caulis erectus, cubitalis, ramosus, ramis longe quasi nudis, cum ad caulem siliquæ adprimantur. Folia hirsuta, pinnata, pinnis rectis, aut retrosum verlis, anterius magnis dentibus notatis, extrema maxima, triangulari: superiora trifida, duabus pinnis sub triangulari segmento exeuntibus. Flores peregrini. Calycis folia oblonga, subhirsuta, non gibba. Glandulas quatuor numerat Cl. SCOPOLI t). Mihi obscuræ videntur. Petala petiolata, parte colorata angusta, leviter emarginata, lutea. Stigma rotundum. Siliqua hirsuta, teres, fine conico: paucis feminibus, ad sex. Sapor foliorum rasturcinus, non acris. Tritum tamen & impositum videtur v. ficas cire k). De more gentis, admoto igne, urinosa dat elementa, etiam acrem aquam, & salem fixum multum l).

Laudatur ad pectoris morbos chronicos m), ad eos potissimum, qui ex nimia contentione vocis n) subnascuntur, & in raucedine semen, inque althmate o). Infusum putrem adhiberi posse, officinæ syrupum p) habent: Ad urinam suppressam movendam q) etiam adhibetur. Sapienter monet BOERHAAVIUS, ne tunc propinetur, quando febris adeit. Sui Erylimi semen ad gonorrhœam in cataplasmate ARETHEUS laudabat r).

Dicitur sponte in areis incendiorum provenire s).

Erysimum II. TABERNÆMONT. p. 449. *Eislebia* a me lectum, in Helvetia non provenit.

479. ERYSIMUM foliis pinnatis, pinna extrema maxima, subrotunda.

Barbarea DODON. p. 712. I. B. II. p. 868.

Barbarea femina TABERNÆMONT. p. 42.

Erysimum foliis lyratis, extreno subrotundo LINN. II. p. 922.

Turritis foliis lyratis SCOPOLI p. 516.

β. Minus PARKINSON. RAI.

γ. Flore pleno C. B. Prodr. p. 39.

Vulgatissima in fossarum aggeribus. Flore pleno circa Paterniacum & Aarburg.

Caulis fulcatus, erectus, firmus, cubitalis, foliosus & ramosus. Folia nervo lato, pinnata, pinnis conjugatis, aut alternis, cum nervo confluentibus, eundo amplioribus, extrema maxima, subrotunda, obtuse rhomboidea, circumferrata. Frequentissime & dense spicæ. Calycis folia oblonga, exteriora valde modice deorsum gibba. Glandulae quatuor, una ad stamen brevius: altera utrinque inter stamina longiora & calycem t). Petala flava, sensim dilatata, emarginata. Siliquæ erectæ, teretes, levissimis angulis notatae, breves. Semina ovata, subtiliter punctata & reticulata. Stigma simplex, fungosum, crassius.

Non adhibetur ferio in medicina. Inter acetaria ab Anglis recipi v) lego.

480. ERYSIMUM foliis cordatis LINN. II. p. 922.

Alliaria FUCHS p. 104. BLAKWELL. tab. 372. SCOPOLI p. 515.

Verno

m) Ad thoracis fluxiones, etiam quando purulenta ejiciuntur DIOSC.

n) LOBEL.

o) FALCONET. fevr. p. 287.

p) LOBEL. FALCONET.

q) ETTMULLER. BOCCONE Mus. di fisic. p. 216.

r) CAR. d'INTZEN. II. obf. 5.

s) SWITZER. July. pref. p. vi.

t) SCOPOLI p. 516.

w) KALM. Amer. resa I. p. 417.

Verno tempore ad sepes, in ruderosis, & in sylvis cædus.

Caules rectissimi, tripedales, ramis adscendentibus. Folia inferiora longe petiolata, superiore sessilia, levia, flaccida, venosa, cordiformia, sed breviora, acute circumferrata. Calyx albus, coloratus, foliis ovatis. Petala ex brevi ungue subrotunda, alba. Glandula una utrinque circa basin staminum majorum x). Siliqua Hesperidis, duobus angulis lateralibus insigniter, mediis vix eminentibus; septo siliquæ fungoso, in quo semina sulcata, cylindrica, truncata nidulantur. Quare ad Hesperidem TOURNEFORTIUS retulit, a qua calyce differt. Tubæ finis simplex, & crassior.

Trita allium redolet, semen imprimis, non ideo Scordio y) subpar, cum aromate careat Subamara est, & ab HILDANO z) trita ad gangrænam coercendam adhibita, quo etiam fine a BOERHAAVIO laudatur, experto. Ad ulceræ cancrofa CHOMEL.

S I S Y M B R I U M LINN. n. 813.

S I S Y M B R I I pleræque species TOURNEFORT. t. 109.

Genus difficile, neque satis definitum. LINNÆUS calycem patentem, deorsum non gibbum a): petala oblonga: glandulas nullas b): siliquam teretem c), gibbam, incurvam d) adhibet. Cum vero aliquæ species glandulas habeant, non video, ut ab Erysimo, & a Turritide fatis distinguatur.

*481. SISYMBRIUM foliis radicalibus ovatis, dentatis, caulinis pinnatis, pinnis linearibus, extrema maxima Emend. I/I. n. 231. Cat. rar. n. 704.

An *Hesperis* flore albo minimo, siliqua longa, folio profunde dentato BOERHAAV. DILLEN. hort. Elth. f. 177?

An *Sisymbrium racemo flexuoso*, foliis lyratis, caule erecto, folijs LINN. Cent. II. p. 323. Spec. II. p. 918?

In lapidosis & editioribus alpium, en Chaud commun, Jeman, les Martinets, monte Fouly, S. Bernhard, montibus glacialibus supra Bagne.

Valde similis Cardaminæ 476. Caulis erectus, etiam curvus, dodrantalis, ramosus, hirsutus. Folia pulposa, crassula, ad terram petiolata, ovata, integra, pauca, dentata pleraque: alia ovata, seu semipinnata, subrotundis dentibus: deinde pinnata, nervo lato, plerisque equidem pinnis confluentibus: pinnæ oblongæ sunt, aliae latiusculæ, obtusæ, in parte caulis superiori lineares. Flos parvus, albus: calycis folia ovata, duo deorsum gibba: petala alba, ex ungue sensim dilatata, emarginata. Siliquæ graciles, cauli parallelæ, erectæ, acute mucronatae. Stigma gracillimum,

482. SISYMBRIUM foliis pinnatis, pinnis subrotundis, brevibus racemis.

Nasturtium aquaticum offic. & DODON. Cereal. p. 246. hijt. p. 592. BLAKWELL. t. 260. (folia nimis lanceolata).

Sisymbrium aquaticum e) TABERNÆM. p. 455.

Nasturtium aquaticum supinum. Ic. reg.

Sisymbrium foliis declinatis, foliis pinnatis, foliolis subcordatis LINN. II. p. 916.

In omnibus rivis. Etiam colitur, peculiari artificio, in fossis inundatis f).

Radices per limum sparsæ fibrosoæ.

Caules erecti, frondosi, pedales. Folia omnia patula, perampla, succulenta, pinnata, nervo lato, inferne carinato, pinnarum paribus ad novem usque, conjugatis, progrediendo majoribus, sessilibus, obtusis, obtuse dentatis, extrema maxima, orbiculata, acuminata. Florum racemus brevissimus, vix supra folia elatus. Calycis folia colorata, erecta, paulum deorsum gibba. Petala ungue latecente; bractea ovata, alba. Glandulæ quatuor g). Siliquæ breves, curvæ, latiusculæ, patulæ, longe petiolatae. Stylus brevis. Stigma emarginatum.

Odor & sapor plantæ tritæ acutus, ut inter præcipua medicamenta antiscorbutica habeatur, eumque

x) SCOPOLI p. 515.

e) TOURNEFORT. E. G.

y) Recte monet CORDUS botanalog. p. 93.

d) ibid.

z) Oper. omn. p. 171. 178. C. B. ad HILDANUM Cent. II.

e) Simile Nasturtio, in fiscis angustiori, folio odoratum PLIN. L. XX. p. 91.

obf 94.

f) Erforti Leipz. Saml. n. 49. Cl. REICHART in proprio lib.

a) Gibbum aliquæ species habent & TOURNEFORT. C.

g) SCOPOLI p. 518.

eumque effectum in scorbuto, ex obsidione nato, utique præstiterit b). Absque ullo additamento spiritum aceratum fundit i). Succus ad quatuor uncias datur; potest etiam ipsa planta recens præscribi. Infusum ad theæ modum paratum laudatur ad morbum hypochondriacum, malaque pectoris. Ad scirrhos viscerum & obstructions internas longo usu valet. Aqua subacida est, & sequitur liquor acidus & austerus k), deinde sal volatilis. Spiritus, qui cum sale ammoniaco stillavit, inter potentiora medicamenta antiscorbutica numeratur. Succus per nares resorbus dicitur earum partium polypum destruxisse.

*483. SISYMBRIUM siliquis sessilibus, extrorsum recurvis.

Irio alter vulgaris CAMERAR. Epit. p. 344.

Erysimum alterum MATTHIOLI siliquis parvis, quibusdans Dentaria I. B. II. p. 864.

Sisymbrium siliquis axillaris, sessilibus, subulatis, aggregatis, foliis repando dentatis LINN. II. p. 918.

Rara planta crescebat Bernæ ad muros circa templum *S. Spiritus*, & a me eo loco lecta est: nunc magnificæ Ædes eam aream tenent. Fuit inter plantas siccas Cl. LE CLERC. Foliis & flore in universum cum Erysmo vulgari convenit: sed folia glabra, pinnæ foliorum pauciores, latores, & folia superiora integra, triangularia Atriplicis, aut semipinnata, nervo minus, quam in Erysmo, denudato, neque pinnata. Flos exiguis, luteus. Siliquæ totæ diversæ, erectæ, curvæ, binæ ternæ, fasciculatæ, sessiles. Septum profundis foveoiis exsculptum. Semen minutissimum.

484. SISYMBRIUM pinnis & pinnulis foliorum pinnatis, laciniis linearibus, subhirsutis.

Seriphium absinthium FUCHS p. 2.

Sophia Chirurgorum LOBEL. ic. p. 738. BLAKWELL. t. 440. cum charactere, sed folia quasi convexa.

Sisymbrium petalis calyce minoribus, foliis decompositis pinnatis LINN. II. p. 920.

Passim in ruderiosis. Bernæ im untern Kirchhofe. Aventici; Paterniaci; Neufchatel; Seduni; Basileæ legi ad limites agrorum circa St. Louis.

Caulis cubitalis, erectus, ramosissimus. Folia ad plantarum umbelliferarum modum tota circumscriptio triangularia, ut pinnæ ex ordine decrescant, cæterum amplissima, & minutissime divisa, subhirsuta, mollia; pinnis pinnatis; pinnulis etiam pinnatis, laciniis pinnularum simplicibus, trifidis & quadrifidis; omnibus partibus folii pariter angustis, linearibus. Calyx patulus, paulum deorsum gibbus, foliolis ellipticis, cavis. Petala minima, calyce duplo breviora, pene triangularia, flava, emarginata, ungue longo. Stamina calyce longiora. Glandulæ sex, ad quodque stamen breve duæ, una inter longiora & calycem o). Extero usu fortes vulnerum dicuntur mundare, grumosque sanguinis, & depurata vulnera sanare. Nullo nobis in usu est.

Habetur pro planta vulneraria, potissimum quidem a Gallis m), in qua vis adstringens cum vi abstergente conjungatur. Semen ad drachmam in diarrhoea exhibetur n): idem ad febres laudatur, adque pellendum calculum: eodemque ad vermes pellendos loco Sementinæ C. HOFMANNUS utebatur o). Extero usu fortes vulnerum dicuntur mundare, grumosque sanguinis, & depurata vulnera sanare. Nullo nobis in usu est.

485. SISYMBRIUM foliis pinnatis, pinnis dentatis diffitis.

Eruca sylvestris. Hist. Lugdun. p. 650.

Eruca quibusdans repens, flore purpureo (lege parvo) luteo I. B. II. p. 866.

Eruca palustris minor TABERNEMONT. p. 447.

Sisymbrium palustre repens, *Nasturtii* folio TOURNEFORT. plant. autour de Paris p. 37.

Sisymbrium siliquis declinatis, foliis pinnatis, foliolis lanceolatis, ferratis LINN. II. p. 916. ROSEN n. 31.

II. Annon *Sium alterum aquaticum luteum*, vel *Cardamine temulifolium montanum* COLUMN. p. 266. 269. quod WAGNERUS inter indigenas recenset p. 282.

In Helvetia rarius Basileæ in via versus *S. Louis*. Circa Rieben, Neudorf, Michelfelden, & in locis ruderiosis ad Rhenum. Circa stagna Abbatiae *S. Urbani*. Genevæ au plein Palais. Gottingæ vulgo.

Caulis

b) In Cœnobio Betlehemitensi HASSELQUIST. resa p. 154. i) SCOPOLI p. 521.

155.

m) LOBEL. advers. p. 329.

i) BORKICHI. herbar. sapient. p. 371.

n) CHOMEL.

k) HILL. mat. med. p. 387.

o) Medic. offic. p. 101.

Caulis procumbens, foliosus. Folia longa, nervo lato, pinnis plerumque alternis, distis, longis, gracilibus, ferratis, semipinnatis, extrema impare latiori, integra, aut semitribula. Calyx patulus, luteus, vix deorsum gibbus. Petala patula, ova-ta, ungue brevi. Stamina duo breviora. Glandulæ quatuor cohærentes p). Siliquæ ex teretibus compressæ, linea modice de mediis valvis eminente, polyspermæ, curvulæ, longe petiolatæ, patulæ, sursum inflexæ, ut ramis parallelæ fiant. Tuba subrotundo capitulo. Semina minutissima.

R A D I C U L A D I L L E N . nov. gener. p. 121. t. 6.

S I S Y M B R I I spec. LINN.

Omnino ob fructum, ut partem principem, cum Sisymbrio stare nequit; is enim brevissimus est, erectus, teres, non curvus, obtusus, ut paulum toris semen ab Alysson differat.

486. RADICULA foliis integris, aut pinnatifidis, petalis calyce longioribus.

a. Foliis oblongis, ferratis, integris.

Raphanus aquaticus alter C. B. Prodr. p. 37.

Radicula palustris DILLEN. Cat. Gieff. p. 80.

b. Foliis inferioribus ovatis, ferratis, superioribus semipinnatis.

Rapistrum aquaticum TABERNAEM. p. 408.

Sisymbrium aquaticum foliis variis VAILL. p. 185.

c. Varietas foliis pinnatifidis HILL. brit. herb. Conf. varietates bort. flor. p. 89. 90.
Sisymbrium foliis imis capillaceis, summis pinnatifidis LINN. Clif.

Prior varietas foliis integris passim in fossis circa Biennam, versus Brük, Basileam.

Alteram reperi in pratis humidis um die Hube, qua itur versus Thorberg.

Caulis erectus, angulosus, ramosus, cubitalis, tripedalis. Folia nitida, glabra: in varietate a. longe elliptica, acuta, circumferrata; etiam una, alterave pinna, in radicalibus aucta: in b. semipinnata & varie incisa. Spicæ florigeræ longæ, paniculatæ, in longis petiolis. Calycis folia ovata, colorata, concava, petalis breviora, vix deorsum gibba. Petala calyce longiora, flava, ovata, emarginata, ungue brevi. Glandulas puto habere, cum summus pediculus intumescat. Stamina flore longiora. Silqua brevissima, ut proxime ad Alysson accedit, ovata, obesa, stylo conspicuo terminata, qui germine paulo brevior est, & globulo finitur. Semina numero. fissima.

Sapor acris.

487. RADICULA foliis pinnatis, pinnis dentatis, petalis calyce brevioribus Emend. V.
n. 40. †

Raphanus aquaticus foliis in profundas lacinias divisis C. B. Prodr. p. 38.

Radicula sylvestris seu palustris L. B. II. p. 866.

Sisymbrium palustre repens, parvo flore VAILL. p. 186.

Satis vulgaris Bernæ inter Wittighofen & viam Worbensem: circa Matbod, Basileam, in Valegia, Rupe, aux Granettes. Circa Rolle ad lacum Lemanum; Genevæ I. B. Ad aggeres fossarum. Etiam in alpibus, ut in monte Fouly.

Caulis prostratus, cubitalis, angulosus, etiam erectus, inter flores flexuosus. Folia levia, pinnata, fatis similia Leucoji inodori, nervo foliaceo, pinnis cum nervo confluentibus, sepe retroversis, alternis vel conjugatis, modo ellipticis, modo ovatis, modo ferratis, modo obiter dentatis: extrema tridentata. Flos multo minor, quam priori q). Calyx floralis luteus, paulum deorsum gibbus. Petala minima, calyce breviora, pallida, progrediendo dilatata, elliptica. Glandulæ sex, duæ inter stamen brevius & germen, una inter stamina duo breviora, reliqua calyci æ qualia. Fructus trilinearis, obesus, polyspermus, rugosus. Semina 20. 25.

A priori differt habitu prostrato, flore exiguo r).

G g g 2

II. SILL.

p) Scopoli p. 520.

q) Etiam C. B. discrimen expressæ.

r) Separat contra LINNAEUM Cl. LA CHENAL plant. Helvet. IV. p. 292. & contra KRAESCHENNIKOV flor. Ingr. p. 106.

II. SILICULOSÆ.

Siliqua nempe in universum breviori, pro ratione longitudinis.

I. SEPTO AD VALVAS PARALLELO.

ALYSSUM LINN. n. 805.

ALYSSON TOURNEF. t. 104.

& ALYSSEOIDES TOURNEF. t. 104.

& VESICARIA TOURNEF.

Siliqua a) ovata, turgida, stylifera. Septum ex lege ordinis b). Addit LINNÆUS c)
denticulum in stamine breviori.

*488. ALYSSUM foliis imis subrotundis, caulinis pinnatis, filiformibus, amplexicaulibus.
Abysson foliis pinnatis, multiformibus, floribus racemosis luteis. ALLIONE Specim. t. 7. p. 40.
Sisymbrium foliis subovatis, foliis inferioribus lyrate, superioribus bipinnatifidis, amplexicaulibus,
stylis filiformibus LINN.

In summis alpibus Grajis, in *Valesia* superiori ad *Brigam* usque; circa *Chiavenna* &
Ripa. Sed etiam Basileæ lectum est, inter *Wiesam* fluvium & villam die *Klibe* a Cl.
LA CHENAL d); & inter *Neubaß* & *Haltigen*.

Caulis rectus, pedalis, flexuosus. Folia ima pinnata, pinna extrema maxima, subro-
tunda, petiolata, cui ad nervum aliquæ pinne vagæ accedunt: ad caulem pariter
pinnata, parum quatuor, sed gracilissima, linearia, extrema trilobata: eadem pe-
tioli basin latam habent, qua caulem amplectuntur. Flores patuli, longe petiolati.
Calyx coloratus, luteus, patulus. Petala calyce paulo longiora, flava, ovata. Sta-
mina duo breviora. Duo siliquæ loculi feminibus paucioribus, tribus, quatuor, sex,
utrinque. Siliqua fere Drabæ, solida & levigata, stylifera, stylo, quam in priori
longiori d*).

Folia nostræ plantæ tenuiora sunt. Caulis teres. Flos major, pulchrius flavus. Sili-
qua minus polysperma, levigata & brevior, veræ Drabæ.

489. ALYSSUM foliis sagittatis, siliquis cordiformibus.

Sesama e) *Flachs dotter* TRAG. p. 655. figura strigosa.

Camelina seu *Myagrum* DODON. Cereal. p. 130. pent. p. 532.

β. Fructu minori *Myagrum sylvestre* ZWINGER p. 434. Separat DILLEN. Catal. Gieff.
p. 134. RUPP. &c.

γ. Memorabilis varietas foliis glabris, auriculatis, profunde dentatis.

Myagrum fetidum C. B. Prodr. p. 51. Bas. p. 27. LINDER. TOURNEF. t. 1.

Nasturtium austriacum CRANZ. t. II. f. 1. 2. Valde convenit, fructu tamen est rotundo f).

α. β. γ. *Myagrum siliculis obovatis, pedunculatis, polyspermis* LINN. II. p. 894.

Prior varietas passim reperitur inter segetes circa *Hohlebn*, *S. Margret*, & inter *S. Ja-
cob* & *Muttens*. In lino vitiose g) abundat, Aquilejæ in via *Tombey*, circa *Fer-
rière*. Circa *Laufanne en Chamblande*, circa *Montcharan*. Etiam in *Valesia* circa
Vetroz provenit: inter *Langenthal* & *Solothurn*, & *Curiæ*. In *Alsatia* etiam se-
ritur TRAG.

Varietas γ. ad pontem *Wiesæ* in arenosis. C. B. in alpibus, *Speluga* & monte *Fracto*:
ea *Gottingæ vulgaris* est, in fossis.

Sylvestre minori fructu non separo, etli facile credo, sativum latiori fructu esse.

Huic ergo, & quidem plantæ α. caulis cum foliis hirsutie asper est, brachiatus, & tri-
pedalis. Folia sagittata, ex ellipticis lanceolata, acuta, obiter ferrata, aut integra.
Calycis folia ovata, duo modice deorsum gibba. Petala pallide lutea, ungue lato,
bractea ovata. Silicula tumens, ovato cordata: superne latior: tuba longitudine
siliquæ, globulo terminata. Semina multa, ovata, fulco incisa.

Oleum edule b) est, & mite, BOERHAAVIO laudatum i), optimum dum recens, nam
ut

a) TOURNEF. in Alyssoides E.F.G.H.I. & in Alysso E.F.G.H. e) Sesamum Erysimo comparat PLINIUS L. XXII. n. 75.
KLMN.

) In Alyssoides I. in Alysso M.N.

c) Skouska resa p. 208. & in charactere Gener.

d) Spec. inaugur. p. 67.

d*) IDEM ib.

f) Ob solum habitum, nam fructu differt.

g) Est pestis lini in Jemlandia HAGSTROM. natur. his.

p. 14.

b) ZINK. Saml. T. IX. p. 712. BUCHNER. miscell.

i) Male abjici DESSENRIUS p. 740.

ut reliqua per vetustatem deterius videtur. Quare nuperi coeconomi hoc Alysson colere suadent *k*), & tentamina feliciter successerunt *l*). Nullum gelu hoc oleum cogit.

Planta *β*. memorabilis est varietas, glabra tota, foliis imis laciniatis; etiam superioribus acute dentatis, omnibus longioribus.

*490. ALYSSUM foliis radicalibus scabris, petiolatis, ovatis, dentatis, caule subnudo, flexuoso.

Multis cum nominibus apud auctores reperitur.

Thlaspi 3. saxatile CAMER. Epit. p. 338.

Thlaspi petraeum myagrodes PON. bald. p. 185.

Thlaspi alpinum majus capitulis rotundis C. B. Prodr. p. 49. Basil. p. 31.

& minus Prodr. p. 48. cum *ic.*

Thlaspi foliis Globularie affinis, seu Alsinifolia cum Myagri foliis I. B. II. p. 926. SCHEUCHZER It. II. p. 143. It. VII. p. 508.

Thlaspi saxatile rotundifolium C. B. Prodr. p. 48.

Myagrum siliculifolium lentiformibus, ovatis, glabris, foliis oblongis, serratis, scabris, caule paniculato LINN.

Nasturtium saxatile CRANZ p. 14. t. 1. f. 2. pro varietate dentata.

Myagrum saxatile JACQUIN. p. 257.

β. Varietatem reperi in alpibus, omnium plantarum perfectarum minimam, uncialem, dum floret, & minorem, quam ægerrime detexerim, eamdem esse.

Prior satis vulgaris est in alpibus inter Weissenburg & balneum: in periculosa via des Ruines: in Chapuisé, Enzeinda, la Varaz, Richard, Prapioz, Jeman. SCHEUCHZER in Septimo monte. In montanis etiam passim, in monte Chasseralle, auf der Wässerfalle, auf der Geiten, in Creux du Vent, in rupibus du Pertuis, Combe Bioffé &c. Etiam in planitiem descendit, ad ripam lacus Rivarii a SCHEUCHZERO lecta, a me in muris Agauni, ab HAGENBACHIO circa Lanffen.

Radix crassa, lignosa, ramosa, multiceps. Caules numerosi, flexuosi, ramosi, parum foliosi, dodrantales. Folia ad terram conferta, ex nigro virentia, subscabra, petiolata, elliptica, integra, aut rarer, aut continuo dentata, denique pinnata, ad caulem pauca, linearia. Spicæ nudæ. Calycis folia ovato lanceolata, cava, violacea. Petala subrotunda, alba, patula, emarginata. Inter stamen breve & gerumen glandula, quæ id stamen curvat. Siliqua exigua, tamen inflata, piriformis, superne latior. Stylus brevis. Stigma emarginatum. Semina utrinque fere duo ad quatuor, ex ovatis acuminata.

Varietas *β.* folia integra habet, brevibus pilis ciliata, paniculam sexfloram, aut paulo ultra.

*491. ALYSSUM foliis radicalibus petiolatis, hirsutis, caulinis lanceolatis, levissimis, Emend. VI. n. 64. +

Alyssoides fruticosum Leucoji folio viridi I. R. H.

Rara planta abunde provenit ad exitum torrentis le Trient, qua erumpit in planitiem prope Octodurum. Circa Martigny & S. Branchier.

Radix grandis, perennis, lignea, multiceps. Folia ex radice plurima, longe petiolata, raris & longis pilis ciliata, nervo lato, fine ovato, lanceolato, cochlearis simili. Caules non ramosi, pedales, cubitales, toti tecū foliis ovato lanceolatis, acute mucronatis, levibus, glaucisque. Flores caulem, quasi densa umbella, coronant, facie perfecta Leucoji, longis in petiolis. Calyx longus, tubulosus, duobus foliis in obtusum calcar deorsum productis, duobus brevioribus, rectis. Petala caryophyllea, lutea, inodora, ungue lato, parte colorata emarginata. Stamina filamentis latiusculis, duo breviora, omnia glandula sua cincta, ut senæ sint, quatuor maiores, minores duæ. Fructus inflatus, vesicæ similis, duabus lineis percursus, fere quadrangularis, stylo prælongo coronatus, in fine crassiori. Septum pellucidum, planum, ovale, valvis parallelum. Semina in utroque loculo fere sena, de superiori parte pendula.

Sapor & odor Nasturtii.

Ob characterem mistum, fructus quidem Alyssi, floris vero Leucoji simili, & calcaria calycis novum genus constitui, quod ILL. OEDERI nomini dicavi. Ne tamen nimium mihi sumam, sufficiat indicavisse.

Alyssum fruticosum incanum in Helvetia non reperi, in fabulosis Germaniae frequens.

492. ALYS-

g) Oecon, Nachricht. IV. p. 897.

l) KUNHOLD. exper. p. 303.

H h h

492. ALYSSUM subfruticosum, foliis ellipticis, scabris Emend. II. n. 2.

*Alysson CAMER. Epit. p. 558. n. 2.**Joniblaspi luteo flore incanum, discoides, umbellatum, montanum COLUMN. p. 280. 281.**Thlaspi montanum incanum luteum G. B. Prodr. p. 49. Serpylli folio majus ZWINGER p. 429.**Thlaspi thymi folio, utriculo subrotundo mucronato, hispanicum BARRELIER ic. 807. BOCCONE p. 72. t. 67.**Alyssum ramulis subfruticosis, diffusis, foliis punctato echinatis LINN. II. p. 907.**Alysson montanum JACQUIN. p. 258.*

C. B. circa Kirsek, ubi Cl. LA CHENAL reperit in rupibus, e regione arcis. Abunde reperi ad rupes fabulosas Giesenau, & montis Pinzberg, prope Burgdorf.

Radix ramosa, multiceps, perennis. Caules numerosi, decumbentes, aut semifibrecti, non ramosi, dodrantales, hirsuti. Folia scabra, incana, hirsuta, ad terram petiolata, oblonga, ad caulem similia, etiam petiolata. Flores, quam sequenti maiores, longe petiolati. Calycis folia ovato lanceolata, paulum deorsum turgida, pallide lutea, decidua, scabra. Petala multo majora quam in sequentibus, late flava, ex ungue latescunt, fine cordiformi. Stamina quatuor de flore eminent, duo breviora. Filamenta lata, plerumque sub anthera ramum exigunt, seu spinulam m): quae aliquando ita magna est, ut filamenta bidentata videantur. Silicula ovata, utrinque modice tumens, & quasi fossa circumscripta, emarginata, scabra. Semina utrinque duo, lenticulata, quorum alterum saepe abortit. Sylus multo quam sequenti speciei longior. Siliqua magis ovata.

*493. ALYSSUM caulibus fruticosis, diffusis, foliis subrotundis, incanis GERARD. p. 352. t. 13. f. 2. †

Ex monte Cenis ALLIONIUS, & ad glaciales moles montis Stok Valesiae superioris Cl. RICOU. Valde ad priorem plantam accedit, natura perenni, foliis albis, incanis, scabris, calyce florali flavo deciduo, petalis calyce majoribus. Differt figura foliorum brevi, serpylli, seu rotunda & lanceolata; habitu minori; floribus multo minoribus: caulinis interrupte foliosis & longiusculae nudis, siliquis suo stylo longioribus. Filamenta saepissime simplicia, absque denticulo.

494. ALYSSUM foliis ellipticis scabris, calycibus persistentibus.

*Alysson CAMERAR. Epit. p. 473.**Alysson minimum CLUS. Pannon. p. 473.**Thlaspi Alysson incanum, luteum, hirsuto articulo BARRELIER icon 908. II. & 912. n. II.*

Multæ alia plantæ hoc pertinent.

Alysson caule herbaceo, staminibus omnibus dentatis, calycibus persistentibus LINN. II. p. 908. Frequens planta verna ad vias macilentas, in muris, & in agris siccis. Radix annua, caules decumbentes, inde recti, ramosi, pariter subasperi. Folia angustiora, minus alba, magis cinerea, in nostris certe. Calyx persistens, hirsutus, viridis. Petala parum calyce longiora, diu persistentia, denique alba. Fructus similis, rotundior, stylo breviori. Semen simile, unum utrinque.

*495. ALYSSUM incanum, serpylli folio, fructu nudo I. R. H.

*Alysson caulinis herbaceis, foliis punctatis, sulcis subrectis, reticulatis, nudis GERARD. p. 751.**Thlaspi Alysson dictum minus, capsulis majoribus rotundis, non foliatis MAGNOL. botan. p. 261.**Alysson caule herbaceo, staminibus stipatis pari setarum, calycibus deciduis LINN. II. p. 905.*

Ex Hispania habeo, & circa Monspelium lectam plantam. Provenit circa Branson Valesiae, cum aliis plantis Septimaniae.

A priori differt habitu majori, foliorum, & caulis, fructu majori, calycibus deciduis, siliqua aspera, hirta, longiusculis pilis. Nam filamenta perinde lata & dentata habet, neque setas Cl. LINNÆI invenio. Calyx viridis & scaber, flos exalbescens faciunt, ut verear, ne sit varietas Alyssi 494.

D R A B A n) DILLEN. nov. gen. p. 122. LINN. n. 800.

A L Y S S I spec. TOURNEFORT.

Fructus oblongus, ellipticus, acuminatus, compressus, non inflatus, stylus plerumque brevis o).

496. DRABA

m) Conf. JACQUIN. vindob. p. 114.

n) Draba hirta cis cubiti altitudinem, tenues ramos spargit, & ex utroque latere folia ceu Lepidii, mol-

liora, candidiora: in cacumine umbellam sambuci gerit, candidos flores habentem DIOSCOR. L. II. c. 151.

o) LINN.

495. DRABA caulinis nudis, foliis subhirsutis, subdentatis.

Alpine minima TABERNÆMONT. p. 708.

B. Foliis incisis PETIVER. t. 48.

Bursa pastoris minima, oblongis siliquis, verna, loculo oblongo I. B. II. p. 937. Add. DILL. nov. gen. p. 123.

y. Flore pleno RUPP. p. 89.

Ubique ad macilenta viatrum, verno tempore.

Radix annua. Foliorum ad terram rosula, cum ad caulem vix ulla sint: viridia ea, subhirsuta, petiolata, elliptica, dente nullo, aut unico, etiam undique circumferrata. Cauliculi trientales, nudi. Calycis foliola ovata. Petala profunde divisa, alba. Siliqua elliptica, acuta, compressa, stylo brevi. Semina compressa, numerosa.

Laudat paronychiam GLANDORP. Videtur vires suæ classis habere.

497. DRABA caulinibus subnudis, foliis tomentosis, ovatis.

Planta, quam in monte Splügen observavit I. B. II. p. 938.

Bursa pastoris alpina hirsuta C. B. Prodr. p. 51.

Draba foliis caulinis numerosis, incanis, siliculis obliquis LINN. It. Oeland. p. 192?

Draba scapo rufifolio, foliis subhirsutis, siliculis obliquis, pedicillatis EJUSD. Spec. II. p. 897?

Draba Austriaca CRANZ p. 10. t. 1. f. 4.

Icon OEDERI t. 242. foliis, quam nostra; viridioribus, longioribus.

Draba stellata JACQUIN. p. 256. t. 4. f. 3.

Draba 6. GERARD. p. 345.

In alpinis faxofis, M. Isenau, Audon, Prapioz, Taveyannaz, Pané-Rossa, Lavaraç Aquilejensium. In monte Kienboden. In Oberstaffel Valesiæ. In monte Pilato. In descensu Spelugæ versus Chiavennam.

Habitus Drabæ vulgaris, similes cespites & foliosæ rosulæ. Folia breviora, ovata, molli & brevi lanagine tomentosa, vix dentata. Ad caulem folium saepe, non semper, unicum, semiamplexicaule, ex ovato lanceolatum, dente fere unico; etiam binæ vidi. Caules flexuosi, trientales & ultra. Petoli breviores, quam vulgari. Calyx subhirsutus, ovato lanceolatus, paulum gibbus, subfuscus. Petala alba, ovata, integra. Stamiina duo breviora. Siliqua priori similis, glabra, ovata angustior, stylo brevi, stigmate capitato. Semina numerosa, ovata, acuminata.

498. DRABA caulinibus nudis, foliis linearibus, ciliatis.

Icon GESNERI lign. 112.

Sedum petraeum, montanum LOBEL. advers. p. 163. ic. p. 380.

Sedum alpinum sextum CLUS. p. 491.

Leucojum luteum aizoides montanum COLUMN. II. p. 62. absque iconem.

Alysson alpinum, hirsutum SCHEUCHZER It. II. p. 130. *luteum* EJUSD. It. VII. p. 509. I. R. H. MILLER icon t. 20.

Icon OEDERI t. 56. aliquantum differt, foliis valde latis, non satis conspicue ciliatis.

Draba scapo modo simplici, foliis lanceolatis, integerrimis LINN. II. p. 896. Conf. JACQUIN. p. 254.

Alpina & montana, passim in planitiem descendit zur Clus Solodurense: in monte Reichenstein p) circa Rutschbenette &c. Aux Rochers de St. Sulpice, près du pont de la Reuse DIVERNOI.

Radix perennis, lignosa, multiceps, multas rosulas foliosus exigit. Ex sunt numerosissimis foliolis reclinatis, subluteis, duris, gramineis, per oras ciliatis, nervo depresso. Caules nudi, trientales. Cralyx deosum gibbus, erectus, lanceolatus. Petala flava, ovata, ambitu integro. Silicula aspera, hirsuta, ovata, utrinque acuminata, brevior quam prioribus, stylo longo, polysperma.

499. DRABA caule ramoso, foliis cordatis, dentatis, amplexicaulibus LINN. II. p. 909

It. Oeland. p. 192.

Draba minima muralis discoidea COLUMN. p. 272. 274.

Bursa pastoris major loculo oblongo C. B. Prodr. p. 50. Basil.

Myagroides subrotundis ferratisque foliis, flore albo BARRELIER ic. 816.

Rarior planta. C. B. circa Burgligen, ad Birsam, ad St. Jacob, ad Rheni ripam, am Rheinschänzlein: in villa prope S. Margret, circa Crenzach, Friedlingen, Rieben, & inter portam Steinenthor, & viam Mönchenstein. In ipso pago Binningen. Ad sepes umbrosas circa Batileam passim LA CHENAL.

H h h 2

Caulis

?) *Basil. merkw.* II. p. 169.

Caulis brachiatus, parum tamen ramosus. Folia lata basi caulem amplexa, hirsutie aspera, breviter cordata, acute circumferrata, ad radicem pauca, petiolata, ovata, integra, aut dentata. Petoli florigeri longi, patuli. Flores exigui. Calyx ovatus, fuscus. Petala alba, paulo calyce majora, subrotunda. Siliquæ oblongæ, ovatis angustiores, brevi stylo, habeo & ovatas, breviores, feminibus quinis & senis. Stamina etiam duo tantum & quatuor q).

LUNARIA TOURNEFORT. t. 105.

LINN. 809.

Calycis erecti duo foliola deorsum gibba r). Silicula latissima s), pro portione longitudinis, planissima. Semina reniformia, compressa, marginata t). Glandulæ quaternæ, una utrinque inter stamen breve & germen, alia inter calycem & id stamen v).

§ 100. LUNARIA perennis, siliquis ovatis lanceolatis.

Viola latifolia, lunaria, odorata CLUS. hijt. p. 297.
Viola lunaria major perennis, siliqua oblonga IC. REG.
Lunaria major, siliqua longiore I. B. II. p. 882.

β. Omnino nostra odorata est, huc ergo pertinet

Lunaria minor odorata FABRIC. apud ARETIUM p. 235. b.

In sylvis, circa Creux du Vent. In dumetis & rupibus ad dextra Portæ Saxi abunde legi. In monte Thuir. In Saleva monte I. B. Circa Wesen C. GESNER. In M. Galanda FABRICIUS, in Fracto I. C. BAUHINUS. In Juræ vallibus paßim Cl. GAGNEBIN, à la Combe Biosse, Combe de Beaufonds, Creux de Champ, Cul de Prés, Poulins, Rochers de Vaujeyon.

Radix perennis. Caulis tripedalis, brachiatus, erectus. Folia inferiora conjugata, superiora alterna, longe petiolata, cordata, circumferrata, hirsuta. Flores sparsi. Calyx coloratus albus, subviolaceus, duo folia habet quasi in calcar deorsum producta. Petala caryophyllea, ungue lato: bractea pallide violacea, odorata. Siliqua ex ovata hinc & inde lanceolata, longo stylo. Septum & valvulae argenteæ. Ab hortensi annua facile distinguitur, etiam calyce, qui huic subhirsutus, ex viridi purpureus, & flore, qui inodorus est & purpureus. Addit LINNAEUS, folia hortensi opposita esse; sed ea in utraque similia sunt. Acerrima est, cum amaritie.

II. SILICULIS GEMELLIS.

BISCUTELLA LINN. n. 808.

THLASPIDIUM TOURNEF. t. 101.

Facile cognoscitur, cujas duo articuli x) sint, subrotundi, plani, monospermī y), exigua parte conjuncti. Stylus longus z). Glandulæ sex, una utrinque inter stamina majora & stylum: una utrinque inter stamen majus a) & minus.

§ 101. BISCUTELLA b) silicula levi, foliis asperis, dentatis.

Icon C. GESNER. lign. 114.

Thlaspi clypeatum CLUS. PANNON. p. 471.

Lencoium Alyssoides, umbellatum, montanum COLUMN. p. 283. 284.

Leucoium luteum minus, Hieracii folio BARRELLIER. ic. 1227.

Thlaspi biscutatum Hieracii folio, pallido flore EJUSD. ic. 902. ex CLUSIO.

Thlaspidium Monspeliacum Hieracii folio hirsuto I. R. H. SCHEUCHZER It. I. p. 50.

Biscutella siliquis orbiculato didymis, a stylo divergentibus LINN. II. p. 911.

Nihil vulgatius in pratis alpinis omnibus, ut singula recensere tedium fuerit. Etiam in planitiem descendit, au Furet; sic in aridis collibus SCOPOLI. In Juræ montanis nusquam reperi.

Folia

g) GOUAN. bort. p. 313.

r) TOURNEF. C. G.

s) E.G.H.L.

t) N.O.

u) SCOPOLI p. 514.

w) TOURNEF. E.F.G.H.

y) K.

z) Ad E.F.I.

a) SCOPOLI p. 514.

b) Alyssum exiguum frutex, unicarpellum, subasper, foliis rotundis, fructu duplicitum scutorum effigie, in quo semen, quadantenus latum DIOSCORID. III. c. 89.

Folia ex radice multa, petiolata, sicca, hirsutie aspera, dentibus diffitis, rectis, acutis, ambitu universo elliptico. Caulis pedalis, cubitalis; ad eum folia pauca, sessilia. Calyx subluteus, erectus, paulum deorsum gibbus. Petala ex ungue angusto dilata-
ta, subrotunda, sulfurea, Leucoji odore. Siliculae leves, stylus ex hilo multo,
quam filium longior, siliculam bipartit. Semen compressum.

Sapor finapinus acerrimus.

*Biscutella auriculata fructu scabro, quæ Thlaspi biscutaceum, luteum, Anchusa folio BOCCONIÆ
Mus. di piant. p. 167. 122.*

Leucojum montanum, flore pedato COLUMN. II. p. 59. 61.

Thlaspidium Anchusa folio SCHEUCHZERI It. V. p. 428. It. VII. p. 519.

Quæ eadem in monte Joch, versus Engstlen, supra Waldnacht, & alibi a Cl. SCHEUCH-
ZERO dicitur lecta esse, & cui calyx insigniter deorsum producitur, & silicula ma-
jor, prælongo stylo, tota aspera est, eam non credo in Helvetia provenire, &
vehementer suspicor, etiam ex SCHEUCHZERI descriptione, nostram ab eo viro
intelligi.

III. SILICULA BILOCULARI, SEPTO AD VALVAS NORMALI.

CORONOPUS *d*) *Entom. Stirp. Helvet. KNAUT. method. p. 169.*

Non credidi, in tanto fructus discrimine, posse hanc plantam cum Cochlearia manere.
Proxime a Biscutella recedit, fructus duobus articulis paulo, quam circulus, mi-
noribus, totis crista & verrucosis, monospermis.

502. CORONOPUS RUELL. p. 373. BLAKWELL. t. 120.

Icon an. GESNERI 119.

Pseudo-Ambrosia CAMERAR. Epit. p. 596.

Coru cervi alterum genus DODON. p. 110.

Nasturtium sylvestre capsulis cristatis T. autour de Paris p. 26.

Cochlearia foliis pinnatifidis LINN. Spec.

Icon OEDERI t. 202.

Circa Genevam ad vias abunde I. B. Basileæ in viis lutoſis. Inter Dornach & Arles-
heim, vorm Spalenthor, versus pontem Birse, in Muttenz, Minchenstein.

Habitus singularis. Radix multos caules decumbentes edit, ramosos, vix dodrantales.
Folia nervo lato, pinnarum paribus tribus, ad quinque, extrema impare, pro-
grediendo majoribus, semipinnatis, aut profunde, aut acute, incisis. Ad caulem
petoli breves, sex, aut pauciorum florum, foliis multo breviores. Flores brevif-
fime ad eum pediculum petiolati, pene sessiles. Calycis foliola ovata. Petala pa-
tula, ovata, leviter emarginata, ungue lato. Fructus transversim latus, qualem
dixi, stylo brevi, deciduo, ut totus fructus renis figuram referat.

Hac planta aliquam celebritatem nacta est, postquam eam uftam JOANNA STEPHENS
fuo ad calculum medicamento admisit. Cæterum acris planta est & nasturcina.

NASTURTIUM *e*).

COCHLEARIA TOURNEF. t. 101. fructu rotundo, acuminato, gibbo.

NASTURTIUM TOURNEFORTII t. 102. fructu rotundo, gibbo.

& LEPIDUM TOURNEF. t. 103. fructu lanceolato.

& THLASPI TOURNEF. t. 101. fructu rotundo, compresso, alato.

& BURSA PASTORIS TOURNEF. t. 103. fructu triangulari.

LEPIDII LINN. Spec. n. 802.

& THLASPI LINN. n. 805.

& COCHLEARIA LINN. n. 803.

Difficillima harum plantarum est distinctio, ut etiam aliam viam, quam olim, LINNÆUS
ingre-

*d) Inter olera Coronopus AERATÆS cur. acut. L. II. c. I. e) Καρδανός olus urinam & sputum movens SUIDAS II.
Cum beta & aliis glutinolis numerat IDEM cur. acut. p. 242. Nasturtium SEXTIUS contra serpentes laudat
L. c. I. PLIN. L. XX. n. 50.*

ingrediatur, & numerum seminum, quo usus fuerat, nunc negligat. Mihi signum a stylo desumtum sufficere videtur, cum silicula latior, angustior, vel paulo magis turgida, vel planior, non perinde videatur certa esse. Nostro ergo Nasturtio brevis stylus est: & præterea calyx deorsum non gibbus: petala æqualia, patula: siliculae valvæ duæ, oblongæ: semina utrinque aliquot.

- *503. NASTURTIUM foliis radicalibus subrotundis, caulinis oblongis, subsinuatis LINN. II. p. 903.

Cochlearia DODON. pempt. p. 594. WIER obs. p. 32. 33. ic. OEDERI t. 135.
Cochlearia batava BLAKWELL. t. 227.

In rupibus vallis f) Motier grand Val, aux Rochers de Montier, près de la grande Cascade de la Birse. In paludosis versus le Furet, primo vere, in fossarum aggeribus. Folia ad terram petiolata, in universum subrotunda, angulosa: ad caulem inferiorem sessilia, angulosa, tamen petiolata, hamata: superiora sessilia, amplexicaulia, ex ovatis lanceolata, magnis dentibus & rarissimis exsculpta, angulosa. Calycis folia ovalia, cava g). Flos odoratus, petalorum umbris calycis longitudine: bractea rotunda h). Fructus rugosus, gibbus, acuminatus i), qua tuba prodit bifidus: tuba brevis k), globulo ornata. Semina in utroque loculo quatuor.

Inter plantas nasturcinas est ex acrioribus, neque aqua ipsa destillata aut odore caret, aut viribus ab acida acetarum l): volatiles enim sunt particulæ, quæ medicas virtutes possident, & de fiscis foliis evanescunt m). Ad scorbutum n) princeps habetur auxilium, neque raro sola, abundanter comesta, aut singulos homines o), aut totas classes p) servavit. Et si enim alia species q) est, quæ in ultimo septentrione r) provenit, & sapore est gratori, amaro dulci s), atque mitior t), non dubium est tamen, etiam nostram iis viribus pollere. Acidum continet, ut calyx injecta spiritum acidum v) expellat. Quare merito putredini resistit x), quæ in scorbuto adeo manifesta dominatur. In febribus malignis juscule viribus Cochleariae imbuta non propinaverim, cum sanguinem dissolvat y). Succum autem herbam recentem prætulerim spiritui, quando internus usus requiritur; istum vero, quando gingivas confirmare oportet. Acriorem esse Raphanum, aut Armoraciam, facile dederim z). Olei non exiguum a) portionem continet, talisque lixivi b).

- *504. NASTURTIUM foliis radicalibus lanceolatis crenatis, caulinis incisis LINN. II. p. 904.

Raphanis magna DODON. pempt. p. 678.

Raphanus rusticus, crassa radice, lapathi folio LOEEL. ic. p. 320.

Circa Nidoviam Cl. GAGNEBIN. Lausannæ C. GESNER. Gottingæ abunde.

Radices longæ, ramosæ, acerrimæ. Folia radicalia maxima, petiolata, crasso petiolo, ovata, aut longiora, nervosa, rotunde crenata, glabra; aliquando etiam semipinnata, & pinnata, & graciliter divisa. Caulis pedalis, cubitalis, superne ramosus, pene nudus, ramis paniculatis, laxe spicatis. Folia caulina radicalibus similia, sessilia, crenata. Calycis segmenta ovata, non gibba. Petala alba, odorata, ovata, calyce longiora. Silicula fere ovata: tuba crassa, globulo terminata.

Sapor & odor radicis peracris, multis gratus, ut in cibos & ad intinclus recipiatur. Extracti gummosi copia abundat, oleum tamen etiam essentiale, & acerrimum, & ponderosum, parca quidem copia continet c). Aqua stillatitia acerrima est d), liquor secundus acidus, cum miculis oleofis adeo acidis, ut cum alcali effervescent e). Infusum cum acidis non fervet f). Non adeo alcalina planta est, neque dat ante aquam talis volatile g). Vis omnis est in planta recente, sicca iners est h), ut etiam in

- f) Negabat in Helvetia nasci HILDANUS Cent. V. c. 5.
g) TOURNEP. t. 101.
h) A.B.
i) E.H.
k) Ad C. E. H.
l) ALTMAN. I. c. p. 26.
m) Repete EUMD. p. 15.
n) STAHL. Scorbuti & suis venereo diversa signa. Anc. Mem. II. p. 182. EGERTON gaml. Grön. I. p. 48. Relation des Voyag. au Nord I. DEBES p. 120.
o) De se ipso DAVID CRANZ. Grön. p. 85.
p) Relation.
q) MARTRNS Spisberg p. 45. Phil. Transf. n. 456. Materia plus dat talis fixi GREW. p. 251.
r) In Waygaz Relat. de trois voyages des Hollandois au Nord, p. 185. in Spisbergia IUD. in Fere DEBES p. 120.
- s) Insipida Phil. Transf. n. 456. Eadem cum sua terra adlata Londini scris facta est.
t) LIND. p. 263. CRANZ.
v) ROUELLE apud QUESNAI acon. anim. I. p. 359.
x) PRINGLE diseas. p. 405.
y) BINNINGER. Act. Helvet. II.
z) STAHL. de hydr. akit. p. 36.
a) Hort. German. p. 273. b.
b) In libris sex, uncias sex Du HAMEL hist. p. 246.
c) CARTHEUSER mater. medic. p. 410. NEUMAN. T. I. P. I. p. 175.
d) CARTHEUSER p. 383.
e) ibid.
f) ALTMAN. p. 33.
g) NEUMAN. p. 173.
h) IDEM p. 171.

in pulverem rasa celeriter fatua reddatur *i*). In scorbuto, ut aliae hujus classis plantae, adhibetur. In RUSTINGII *k*) familia pro arcano fuit. Succo radicis quotidie sumto sanatus *l*) hydrops. Ex radice infusa cum aqua, ad felibram in unciis *m*) aquæ octodecim, bonum fit medicamentum emeticum. Folia imposita ad erysipelas *n*) adhibeatur.

*505. NASTURTIUM (Lepidium) foliis ovato lanceolatis, integris, serratis LINN. II. p. 899.

Lepidium Plini DODON. p. 716.

Lepidium Æginetæ TABERNÆM. p. 456.

Lepidium o) CAMERAR. Epit. p. 378-379.

In altissimis alpibus, ut in monte *Papioz*. *Aarbergæ* ad *Arolam*, *Urbæ*, *Spiræ*, & aliibi in ruderofis. Etiam in Anglia & Hibernia *p*).

Planta recta, cubitalis, foliosa, racemis floriferis ex aliis foliorum abundantibus. Folia ex ovatis obtusa, mucronata, glabra, & solida, tenuiter ferrata, ut tamen saepe margo convolutus denticulos abscondat. Racemi florigeri magni, densissimi, super omnes congeneres multiflori. Flores perexigui. Calycis segmenta ovata *q*), deorsum non gibba. Petala alba, brevi petiolo, bractea ovali. Duo de more stamina breviora. Silicula subcordata, acuminata *r*). Stylus brevis *s*), apice globoso.

Acris & nasturcina, in cibos recipitur: acoris signa edit, languentem ventriculum excitat; ad hydropem avertendum confert, & ad scorbutum *t*).

506. NASTURTIUM fruticosum, foliis linearibus, glaucis, subhirsutis.

Thlaspi fruticosum *Thymbra* folio, *birsutum* C. B. Hort. Ox. SCHEUCHZER It. VII. p. 519.

Thlaspi fruticosum alterum LOBEL. ic. p. 218. RAI. TABERNÆMONT. p. 464.

Thlaspi hispanicum albo flore CLUS. p. CXXXII. floribus capitatis.

Thlaspi fruticosum alterum LOBELII I. B. II. p. 990.

Idem puto *Lepidium* foliis subulatis *indivisis*, *sparjis*, caule subfruticoso LINN. II. p. 899.

SCHEUCHZERUS in arenosis Valeciae inferioris, ubi nuper non reperta est: incerta civis.

Radix lignosa, multiceps, maxima. Caules erecti, ramosi, ab imo ad summum florentes ramos exigunt. Folia linearia, pulposa, cinerea, subhirsuta. Flores parvi. Calyx perexiguus, ovatus. Petala majora, alba. Silicula grandis, ovata, cum hilico, & ala in parte superiori. Stylus brevis.

507. NASTURTIUM foliis imis pinnatis, incisis, superioribus linearibus, integerrimis.

Iberis v) MATTHIOL. p. 293. cum foliis inferioribus, CAMERAR. Epit. p. 184. BLAKWELL. t. 312. non bene.

Iberis II. TABERNÆMONT. p. 457.

Lepidium foliis diandris *x*), tetrapetalis, foliis inferioribus lanceolatis, serratis, superioribus linearibus, integerrimis LINN. II. p. 900.

Per vias à la Vaux ad muros, *Vivisci*, *Seduni*. Dicitur etiam ad *S. Jacob* nasci, prope Basileam.

Caulis bipedalis & ultra, ramosissimus, erectus. Folia prima lata, longe petiolata, elliptica, varie circumferrata, ad juniores, & nequum florentem caulem similia, elliptica, semipinnata, deinde acute ferrata. Hac mature exarescunt, & ad caulem alia folia succedunt, gracilissima, linearia, integra. Flores perexigui, calycibus ovatis, fuscis; petalis subrotundis, lacteolis. Stamina omnino *y*) senna, quorum duo breviora. Silicula lanceolata, acuminata, quoque loculo inferius gibbo, superius acuminato, stylo brevi. Semen utrinque unicum, ovale, acuminatum. Glandulæ quatuor inter stamina majora & minora *z*).

Odor fortis nasturcinus *a*).

l i i 2

508. NA-

i) IDEM p. 176.

k) Gebenw.

l) PETZOLD. obf. 16.

m) SHORT. p. 411.

n) LANG remed. domeft. p. 298.

o) Lepidium herba vulgo nata acris, exulcerans, ifchiatrica trita praesenti est auxilio DIOSCOR. II. c. 170.

p) SMITH nat. hist. of Waterford. p. 310.

q) TOURNEV. C.

r) D.E.F.G.H.

s) ad F.

t) WEDEL. Eph. Nat. Cur. Dec. II. ann. 6. obf. 8. 9.

u) Iberis circa sedifica nascitur, flore luteo, cuius radix

tusa ad crus ifchiadicum valet, & pene simplicissimum æquat ARTIUS L. XII.

Iberis folia habet Nasturtii, vere virentiora, caule cubitale aut minorem, florem lacteum de DIOSC. I. c. 147.

x) Etiam GOUAN. flor. p. 145.

y) Emend. II. p. 5. n. 6.

z) SCOPOLI p. 513.

a) SERVILIUS DAMOCRATES plantam invenit, quam carnime celebraram dixit Iberida, circa parietinas. Semper floret, foliis nasturtii, caule cubitali, semine minimo, radice nasturtii obtuse, ad coxendicum rhizomatissimous utilis PLIN. L. XXV. n. 49.

§08. NASTURTIUM apetalum, foliis pinnatis, radicalium pinnis semipinnatis, caulinorum simplicibus.

Thlaspi angustifolium FUCHS p. 307.

Nasturtium hylaeum Oryzis folio C. B. Bas. p. 30.

Lepidium foliis diandris apetalis, foliis radicalibus dentato pinnatis, ramiferis, linearibus, integerrinis LINN. II. p. 900. OEDER. t. 184.

Passim *Rupe*, *Vivisci*; in agro *Vaudenſi*. Basileæ ad pontem *Birſæ*.

Caulis pedalis, ramosus. Folia ima pinnata, pinnis dilatatis, dentatis, semipinnatis, superioribus linearibus; suprema folia simplicia, linearia. Flores perexigui. Calyx coloratus, gibbus, foliis ovatis. Petala nulla. Silicula ovata, hilo minimo, styloque. Stamina tantum duo b). In quoque loculo semen unicum.

Odor & sapor acerrimus. Spiritum acrem dat c).

§09. NASTURTIUM foliis imis petiolatis ovatis, caulinis sagittatis, dentatis.

a. Folio ferrato, molliter hirsuto.

Thlaspi latifolium FUCHS p. 306.

Thlaspi II. TABERNÆM. p. 458.

Thlaspi vulgatum I. B. II. p. 921. I. R. H.

β. Varietas folio glabro, vix ferrato.

Thlaspi I. MATTHIOL. p. 566.

Thlaspi CAMERAR. Epit. p. 336.

Thlaspi arvense, acetoſe folio C. B.

Thlaspi vulgare BLAKWELL. t. 407.

a. β. *Thlaspi siliculis subrotundis, foliis sagittatis, dentatis* LINN. p. 902.

Utraque varietas ad agrorum semitas, ad muros.

Caulis non ramosus, nisi ex summa parte, cubitalis, erectus, molliter hirsutus. Folia conferta caulem obtengunt, mollia, plerumque breviter hirsuta: ima petiolata, alia pinnata, tribus fere pinnarum paribus, impare ovato: alia semipinnata incisa, & laciniata; alia ovata, ferrata. Utraque continuo marcescunt. Ad caulem sunt oblonga sagittata, hamis acutis, plerumque dentata, amplexicaulia. Calycis foliola ovata, macula ovali notata. Petala patula, alba, ungue gracili: bractea subrotunda. Silicula hirsuta, ex ovata contractior, emarginata, summa parte inani, inferius gibba, ut alata videatur. In utroque loculo semina duo. Stylus semper brevis.

§10. NASTURTIUM foliis imis ovatis, reliquis amplexicaulibus, cordatis.

Thlaspi oleraceum TABERNÆM. p. 462.

Thlaspi alterum mitius rotundum COLUMN. p. 276.

Thlaspi siliculis obcordatis, foliis caulinis cordatis, glabris, subdentatis, petalis longitudine callycis, caule ramoso LINN.

Thlaspi perfoliatum JACQUIN. p. 259.

In agris, urbium vallis, collibus macilentis.

Caulis rectus, vix ramosus, a duabus unciis ad cubitum altus. Folia ima petiolata, ex ovatis acuminata: inde ovata quidem, sed circa caulem hilo in duos hamos obtusos divisa, qui caulem transmittunt: superiora sagittata, levia omnia: integra eadem, nonnunquam obiter ferrata. Flores perexigui, non numerosi. Calycis folia ovata: petala alba, ex brevi ungue, ambitu elliptico. Stamina duo breviora. Siliqua majuscula, superne etiam aliquo spatio vacua, emarginata, stylo perbrevi, de intervallo exeunte. Semina utrinque tria, aut quatuor. Glandulæ quatuor d).

§11. NASTURTIUM (Thlaspi) siliculis orbiculatis, foliis oblongis, dentatis, glabris, LINN. II. p. 901.

Thlaspi e) BLAKWELL. t. 68.

Thlaspi II. MATTHIOLI p. 567.

Thlaspi cum siliquis latis I. B. II. p. 923.

Thlaspi majus TABERNÆMONT. p. 458.

Thlaspi II. seu alterum CAMERAR. Epit. p. 337.

Hortorum & agrorum frequens vitium.

Caulis

b) GOUAN flor. p. 145.

c) PROTEN Ad. hafn. I. p. 134.

d) SCOPOLI p. 513.

e) Thlaspi duorum est generum: angustis foliis digitum longis, latis, in terram versis, in cacumine divisis,

caule semipedali, non fine tamis, fructu in latius se pandente, peltarum specie, femine incluso, lenticula effigie, flore albo DIOSCORID. II. c. 150. PLIN. L. XXVII. n. 13.

Caulis brachiatus, pedalis & ultra, angulosus. Folia glabra, sublutea, ima petiolata, ovata, etiam dentata & fere semipinnata, caulem amplexa, hamata, longe elliptica, circumferrata. Flores perexigui. Glandulæ quatuor inter stamina majora & minora *f*). Calycis segmenta ovata, petala alba, leviter emarginata. Siliculæ planæ *g*), nostratum latissimæ, magnis alis veram, ovatam, siliculam undique amentibus. Hilus *h*) insignis, stylus perbrevis. Semina nigra, utrinque quatuor ad novem, fulcis parallelis inscripta.

Odor alliatus, mihi pestilens, qui vaccarum in lac transit *i*), quæ hoc Thlaspi depascunt, ut videatur vi alcalina & putrescente excellere, & olei copia, qua lumen duplo superat *k*). Spiritum dat vehementer *l*) acrem, & theriacæ additur. Numer ob suum fætorem in cumulos congestum, creditur curculiones *m*) fugare, & albos vermes, & ipsos cimices, quos crederes fætorem non reformidare.

*§12. NASTURTIUM foliis pulposis, ellipticis, siliculis alatis, emarginatis.

Annon Icon ænea 118. C. GESNERI?

Lithonthlaspi quartum carneo rotundo folio COLUMN. p. 277. & ic. p. 279. inferior, absque nomine.

Thlaspi siliquis ellipticis, foliis lanceolato linearibus integerrimis HEBENSTREIT. Nov. Comm. A. cad. Petrop. T. V. p. 330. cum ic.

Thlaspi siliculis subrotundis, foliis lanceolato linearibus carnosis, obtusis LINN. II. p. 901.

Novam civem Cl. NEUHAUS detexit, in rupibus circa Ruchenette.

Radix multiceps. Caules dòrantales, ramosi. Folia glauca, pulposa, elliptica, ima obtusa, superiora lanceolata. Folia calycis duo paulum deorsum gibba. Petala emarginata, alba, lineis roseis picta. Stamina sex, duo breviora: omnia antheris ad utrumque latus filamenti adnatis. Silicula magna, ovata, compressa, alata, thlaspidea; ala membranacea emarginata, totam siliculam ovatam ambeunte, lacera & dentata.

§13? Nasturtium alpinum capsulis Nasturtii hortensis I. B. II. p. 918. †

I. B. in monte Nombre Rhatorum. Nemo recentiorum reperit.

Cauliculus quatuor unciarum. Folia crassa, angusta, elliptica.

Radix lignosa. Fructus pingitur ovatus, acuminatus.

Possit esse Nasturtium §12.

§14. NASTURTIUM *n*) siliquis triangularibus.

a. Foliis ferratis.

Bursa pastoris major, folio non sanguinato C. B. Prodr. p. 50.

Whole shepherd's purse PETIVER. t. 49.

b. Major foliis semipinnatis.

Bursa pastoris DORSTEN p. 54. b. CAMERAR. Epit. p. 340. BLAKWELL. t. 5.

Bursa pastoria major TABERNÆM. p. 199.

y. Ejus varietas foliis eleganter incisis instar Coronopi repentis C. B. I. R. H. Duas icones habet PETIVER t. 49.

a-y. Thlaspi siliquis obcordatis, foliis radicalibus pinnatifidis LINN. II. p. 903.

Nihil vulgatus ad vias, in hortis ubique.

Folia subhirsuta, ad terram petiolata, nervo lato, pennis conjugatis, progrediendo majoribus, simplicibus aut incisis, extrema pinna amplissime tridentata. In varietate tamen *a.* folia elliptica, aut vix dentata sunt, aut integerrima. Caulis erectus, cubitalis, brachiatus. Calycis folia elliptica, cava. Petala alba, patula, brevi unguie; bractea subrotunda *o*). Glandulæ quatuor *p*). In stylo brevi tuba globofa. Silicula triangularis *q*), sursum dilatata, emarginata, super hilum paulum gibba. Semina multa, ovata, stylo divisa.

Odore est fatuo, sapore omnino minus acri, quam aliæ hujus classis plantæ, glutinosam aliqui dicunt *r*). Plurimi auctores consentiunt, externo usu ad haemorrhagias valere,

&

f) SCOPOLI p. 512.

g) GESNERE Epist. p. 93. b.

b) Thlaspi fructus linea incisus SPIGEL. IJag. L. I. c. 43.

Conf. TOURNÉF. t. 103. F.

t) K. swensk. wetensk. handl. 1750. trim. 2.

k) Oecon. Nachricht. T. II.

l) BORRICH. bermet. sapient. p. 371.

m) Oecon. Nachrict. l. c. & V. p. 425. 426.

n) Rechte ad Thlaspi reduxit SPIGELIUS IJag. L. I. c. 43.

o) TOURNÉF. t. 103. A.

p) SCOPOLI p. 513.

q) TOURNÉF. E.

r) BUCHWALD p. 60.

K k k

& ad cephalalgias. Sed etiam interno usu, ad profusiones sanguinis de utero, & de pulmone, magnis auctoribus laudatur. Etiam aquam mictui sanguinis T. TURQUET opponebat, quam nullius momenti ex planta inodora exspectes. Bursa pastoris putrescens de hordeo curculiones fugat s).

- §15. NASTURTIUM foliis pinnatis, radicalibus ovatis, lanceolatis, caulinis linearibus.
Cardamine pusilla saxatilis, montana *diotocionis* COLUMN. p. 273. 274.
Nasturtium alpinum, folio alato RAI syllog. exter. p. 298. hist. p. 826.
An Nasturtium montanum annuum tenuissime divisioni PLUKNET. t. 206. p. 4.
Nasturtium pumilum, vernum C. B.
Lepidium foliis pinnatis, integerrimis, patulis, emarginatis, calyce minoribus LINN. It. Oeland. p. 52. Spec. p. 899.
Lepidium Linnaei CRANZ. p. 7. t. 2. f. 4. 5.

Pro procumbente missum est.
An Fine Creß PETIVER t. 50. Accedit.

In monte Saleva RAJUS; ibidem Gener. DE SAUSSURE: à la Porte du Sex, primo vere. In rupibus planta vix quatuor uncias adsequitur, in segetibus altius adsurgit. Ramosa tamen semper & brachiata, & foliosa est, utcunque exigua. Folia ad terram pinnata; pinnae parum quinque, ad novem, petiolatae, serpylli similes, lanceolatae, extrema impare. Ad caulem pinnata quidem folia, sed gracilissima. Flores perexigui, longe petiolati, in petiolo sub calyce latefcente. Calyx subhirsutus, albus, foliis ovato lanceolatis, concavis. Petala æqualia, alba, gracilia, elliptica, (sensim latefcientia, leviter emarginata (DE SAUSSURE), calycis longitudine, vix dimidiata linea longa. Stamina duo lateralia, parum breviora t). Fructus ovatus, compressus, neque tamen alatus, hilo nullo, nisi siliqua hiaverit. Stylus vix ullus. Stigmata integra. Semina in quoque loculo duo.

LEPIDIUM.

Huc plantas refero, similes Nasturtiorum, sed longo stylo.

- §16. LEPIDIUM foliis pinnatis, pinnis ovatis, æqualibus.
Cardamine alpina minima III. CLUS. Pam. p. 457.
Nasturtium alpinum, *tenuissime divisionem* I. B. II. p. 918. SCHEUCHZER It. I. p. 44.
Lepidium foliis pinnatis integerrimis, scapo subradicato, siliculis lanceolatis, mucronatis LINN. Cent. II. n. 170. Spec. II. p. 898.
Lepidium alpinum JACQUIN. p. 258.
Lepidium Halleri CRANZ. p. 5. t. 1. f. 3.
In omnibus alpibus, ut enumerare longum sit, locis faxosis.
Radix simplex, exigua. Folia ad radicem in rosulam circumposita, pinnata, parum 2, 3, 4. extimo impare. Nervus latus, folia non acute lanceolata. Caulis paucarum unciarum, non ramosus, neque foliosus. Flores, quam Nasturtio ultimo, multo majores. Calycis folia ovata: petala lactea, rotunda. Silicula ovata, acuminata, non emarginata, nisi quando dehiscit. Stylus non longissimus, ad quartam partem siliculae. Semina in quoque loculo quatuor. In fccis duas glandulas habere videtur, ad minora stamina v) positas.
In Col de Ferry folia omnino ovata reperi, quorum extreæ pinnae ternæ confluunt.

- §17. LEPIDIUM caule repente, foliis ovatis, amplexicaulibus *Enum. Stirp. Helv.* ALLIONE Spec. p. 27. t. 4.
Thlaspi sibrotiundo folio, utriculo gruinali BARRELLIER ic. 1305. n. 2.
An etiam ic. 848?
Thlaspi alpinum folio rotundiore carnosò, flore purpurascente I. R. H. SCHEUCHZER It. I. p. 50. It. II. p. 143.
Iberis herbacea foliis ovatis, caulinis amplexicaulibus. levibus, succosif Linn. II. p. 905.
Alpina planta, in boreali catena alpium non rara, in Wängialp, Gemmio infra diversorum die Daube, in monte Prapioz; etiam in Enzeinda, Chapuisse, Ovannaz, sur Champ, Chaud commun, Javernaz, Rosselinaz, Joux verte. In monte Joch, Segnes Rhætorum SCHEUCHZER. In Galanda, monte Pilato &c. Lapidés amat deciduos.

Radix

s) *Oeconom. Nachricht. V.* p. 425. 426.

c) In Nast. minimo verno foliis tantum circa radicem ») Habet Ill. SCOPOLI p. 512. tantum duo GOUAN. flor. p. 147.

Radix longissime reptans, multiceps. Caules procumbentes, palmares, foliosi, non ramosi. Folia succulenta, glauca, ovata, ad radicem petiolata; superiora caulem amplexa; omnia rariter ferrata vel integra. Umbellæ florales densæ, Thlaspidii cretici. Calyx lanceolatus. Petala obscurissime inæqualia, si quidquam, ungue lato. Bractea purpurea, ovata. Stamina duo evidenter reliquis breviora. Siliqua longa, ex ovato lanceolata & una pene quadrata, ob lineam eminentem. Stylus lineæ longitudine. Semen in quoque loculo unicum.

? *Thlaspi alpinum repens* BURSERI apud C. B. Prodr. p. 99. RAI.

Circa *Thermas fabarias*. Nuper non visum.

Cauliculi multi, per terram repandi, quinque denique unciarum. Folia subrotunda. inordinata. Siliquæ Lepidii § 18. Sapor Erucae.

An planta, quam modo diximus?

§ 18. LEPIDIUM caule erecto, foliis radicalibus petiolatis, ovatis, caulinis amplexicaulibus, fagittatis.

Thlaspi Badense CLUS. Pann. p. 465. 467.

Thlaspi montanum, *Burse pastoris* folio COLUMN. p. 275. 276.

Burse pastoris montana, foliis *Globulariae* I. R. H. SCHEUCHZER It. I. p. 32.

Thlaspi siliculæ obcordatis, foliis glabris, carnosis, radicalibus obovatis, integerrimis, caulinis amplexicaulibus, corollis calyce majoribus LINN. II. p. 902.

In petrosis montanis & alpinis. In via, qua a sylva *Geiten* descenditur ad vallem, quæ dicit ad montem *Vogelberg*. In M. *Muteti* latere occidentali. In *Chasseralle*, *Wasserfall*, supra *Dornach*, circa *Delsberg*, inter *Soncebau* & la *Hutte*, aut *Pertuis*, beym St. *Martins* Claster; in *Creux du Vent*. Etiam in alpinis, supra montem *Gurnigel*; in *Pilato* monte, S. *Bernhard* &c.

Radix lignosa, perennis, multiceps. Folia ad terram petiolata, ovata, firma, dente uno altero notata; ad caulem diffusa, cordata, obtuse amplexicaulia. Caules non ramosi, vix dodrantales. Calyx coloratus, ovatus. Petala calyce duplo longiora, ovata, integra, lactea, æqualia x). Silicula pene triangularis, emarginata, sed tumens: in quoque loculo semen unicum, lenticulare. Stylus fere siliculæ longitudine.

*§ 19. LEPIDIUM caule erecto, foliis radicalibus ovatis, petiolatis, caulinis ovatis, amplexicaulibus Emend. VI. p. 17. n. 63.

Thlaspi pumilum CLUS. Pann. p. 468. 469.

Thlaspi Vaccariae folio, *Burse pastoris* siliquæ C. B. Prodr. p. 47.

Thlaspi alpinum CRANZ. p. 25. t. 3. f. 1. sed nostro caulis non repit.

Thlaspi siliculæ obcordatis, foliis subdentatis, caulinis amplexicaulibus, petalis longitudine caly-
cis, caule simplici LINN. II. p. 903.

Thlaspi minimum HARDUINI II. p. 33. t. 15. f. 2.

In monte *Silvio* & *Stok Valesiæ*, & in *Bernina* monte Rhætiæ.

Inter *perfoliatum* *Thlaspi* & *Badense* ambigit.

Radix conica, fibrosa, multiceps. Folia ad terram petiolata, ovata; ad caulem ovata amplexicaulia, hamis brevissimis, aut tantum sessilia. Caulis dodrantalis, non ramosus. Racemus umbellatus. Calyx ovatus, oris albis. Flos perexiguus, albus. Petala petiolata, ovata. Siliqua triangularis, ut tamen ad utrumque hili latus gibba sit; stylo lineæ longitudine ex hilo erumpente.

IBERIS DILLEN. nov. gen. p. 123. LINN. n. 804.

THLASPI spec. TOURNEFORT.

THLASPIDIUM RIVIN.

Petala duo exteriora duobus interioribus majora y); reliqua *Nasturtii*, cum silicula emarginata z).

§ 20. IBERIS foliis dilatatis, dentatis, floribus umbellatis.

Thlaspi amarum TABERNIEM. p. 462.

K k k 2

Thlaspi

x) Inæqualia visa sunt RUPPIO & LINNÆO in priori edi- 9) Vide TOURNEF. t. 101. Thlaspi ad A.B.C.
tione, ut Iberidi accenserent. z) ibid. F.

Thlaspi umbellatum, *arvense*, *amarum* I. B. II. p. 925.
Thlaspidium folio *Iberidis* RIVIN. *tetrapet.* inaug. t. 112.
Iberis herbacea, *foliis lanceolatis*, *acutis*, *subdentatis*, *sioribus racemosis* LINN. II. p. 906.
 Basileæ *versus St. ouis.* Inter *Weyl & Haltlingen* Cl. LA CHENAL. Circa Genevam
 RAI. Circa *Montcharan* abunde, & *Chevre.* *A la Côte de Noirague.*
 Caulis firmus, erectus, ex summitate ramosus & umbellatus. Folia succulenta, ex pe-
 tiolo latecunt, & aliquot dentibus in apice inciduntur. Calyx plerumque violaceus,
 foliis ovatis. Petala alba, inæqualia, exteriora multo calyce longiora. Squama
 triangula, ad interiora staminis cujusque majoris, etiam minoris, sed illa maxima.
 Silicula compressa, subrotunda, emarginata, alata, alis acutis: in quoque loculo
 semen unicum. Stylus longus.

§21. IBERIS foliis pinnatis, pinnis ovatis, acutis.

Pastoria Burfa minor DODON. p. 103.

Nasturtium petreum TABERNÆM. p. 451.

Iberis herbacea foliis *sinuatis*, caule nudo *simplici* LINN. II. p. 907. *Oelansk. resa* p. 139.
 Circa novam Domum Basileæ a) & *versus Weyl & Haltlingen*, in agris macilentis. Circa
Tavannes; inter *Court & Sonvillers*. In agris circa *Colombier & Arrense*. Gene-
 væ inter segetes, circa *Thuiri & Saleva RAI*, aux *Tuilleries de Grandson*.

Concinna planta ad terram rosulas foliorum educit, terre adpressorum, firmorum, pin-
 natorum, nervo latecente, pinnis parium fere quinque, eundo majoribus, cum
 nervo confluentibus, subrotundis, incurvis, subacutis, impare amplissima, saepe tri-
 lobata. Caulis vix supra sex uncias longus, parum foliosus, aut ramosus. Floscu-
 li exigui. Calycis folia ovata, perexigua, petalis breviora. Petala alba, ovata,
 integra, duo exteriora majora. Silicula ovata, alata, emarginata. In quolibet lo-
 culo duo semina, compressa. Stylus nullus.

IV. SILIQUA UNILOCULARI.

R A P I S T R U M TOURNEFORTII t. 99.

Fructus rotundus, monospermus, femine simili.

§22. RAPISTRUM foliis amplexicaulibus, auriculatis, acutis.

Pseudo Myagri alia species minor, *vacuolis rotundioribus* CAMER. *Epit.* p. 902. n. 5.

Myagro similis, *capitula rotunda* C. B. *Prodr.* p. 52.

Myagrum monospermon, *hirustum*, *siliquis rotundis* LOESL. p. 174. ic. 56.

Myagrum siliculis lenticiformibus orbiculatis, *punctato rugosis* LINN. II. p. 896.

Circa Beviaux in segetibus. Circa Moncharan & Biennam. In Valegia prope St. Aubin,
 aux Brassis. Neocomi. Um Gundeldingen b), & *versus Münchenstein*.

Habitus cum Isatide consentit.

Caulis bipedalis, brachiatus. Folia amplexicaulia, sagittata, hirsuta. Flosculi exigui,
 in longas spicas dispositi. Calyx coloratus c), lanceolatus, paulum deorsum gibbus.
 Petala ungue latecente, bractea ovata d), flava. Siliqua rotunda e), duabus lineis
 percursa, scabra, stylifera f). Semen simile, unicum. Duo quidem sunt loculi,
 sed alterum semen constanter abortit, & septum latet g).

I S A T I S TOURNEF. t. 100. LINN. n. 824.

& omnium auctorum h).

Silicula elliptica, utrinque acuminata, compressa, emarginata i), fungosa, bivalvis,
 valvis excavatis; in siliqua semen unicum, ovatum k).

§23. ISATIS foliis radicalibus petiolatis, ovatis, caulinis amplexicaulibus.

Isatis sylvestris FUCHS p. 330. CAMERAR. *Epit.* p. 410.

Isatis vel Glaustum spontanea I. B. II. p. 909.

Isatis foliis radicalibus, crenatis, caulinis sagittatis, siliculis oblongis LINN. II. p. 936.

B. Se-

a) Basl. merkwr. p. 703.

b) ib.. T. V. p. 167.

c) TOURNEF. C.

d) t. 93. A. B.

e) E.F.

f) F.

g) It. Helv. II n. 17.

b) Herba, quam Græci Isatin denominaverunt MARCELL. p. 162. Glaustum plantagini simile, quo fibi Britanni colorem æthiopum pingunt PLIN. L. XXII. c. 1. Nil [Isatis] AVICENN. L. II. c. 2. Conf. WEDEL. Dec. IV. exerc. 9.

i) TOURNEF. t. 100. E.F.G.H.L.

k) ibid. GAKW. t. 75.

B. Separat VAILLANTIUS ob fructum minorem. Dubitabat I. B. Conjungit LINNÆUS,
recte, cum sativa in sylvestrem degeneret *l)*

Isatidem sativam SCHREBER in proprio lib. descriptam, quae *Isatis* BLAKWELL t. 245.

Spontanea abundat in Valesia, Seduni, & alibi. Ad ripam Rheni versus Crenzach.

Huic caulis foliosus, brachiatus, tripedalis. Folia sicca, subhirsuta; ima petiolata, ova-
vata; superiora amplexicaulia, fagittata, hamis acutis dentata *m)*, aut simplicia.
Sativæ glabra sunt & glauca. Flores lutei, exigui, dense congesti. Calyx viref-
cens, foliolis cavis, lanceolatis *n)*. Petala flava, ovata *o)*, ungue brevi, calyce
majora. Stylus nullus, silicula perfoliata.

Sapor oleraceus *p)*. Pro styptica planta habetur, ad hæmorrhagias, etiam interno usus
utili *q)*; neque ante *r)* putredinem salem volatilem exhibet. Odorem tamén, dum
ficcantur, pilæ urinosum & volatilem validum spargunt *s)*. Post putredinem omnium
abundantissimum salem volatilem suppeditat *t)*. PARACELSUS ad morbum hypochon-
driacum laudabat. Infuso variolas morantes expelli *v)*; idem medicamentum ad
icterum valere *x)* & ad atram bilem solvendam *y)* legas.

Spontanea ad tinctorios usus *z)* inutilis est; sativa vero Erfordi *a)*, in agro Gothano,
& in Gallia eo fine colitur, quod colorem non quidem pulchrum, sed constantissi-
mum largiatur, omnibusque coloribus obscuris sit pro fundamento *b)*. Etsi enim ex ea
succus veri *indici* similis parari potest; nimis tamen exigua ejus copia obtinetur *c)*,
neque sumtus reddit. Difficilis autem est Isatidis ad tinctorios usus præparatio,
quæ etiam causa est, cur nostro ævo rarius colatur. Vulgo folia rotæ ope conte-
runtur *d)*, ut etiam Gottingæ fieri vidi; ita pasta fit, quæ in acervum congeritur;
donec crusta nigra adpareat, cujus fissuras claudere oportet. Post quindecim dies,
ruptis acervis, ex ea pasta pilæ parantur *e)*, adque solem intra viginti dies exfican-
tur, eo meliori quo ardenter, aut in furno: eadem ligneis claris in pulverem con-
teruntur, qui aqua irroratur, & acervi iterum fiunt, in quibus fermentatio inci-
pit, & calor, quem agitatione perpetua minuunt; ita fucus pulvis paratus est ad
usus tinctorios. Alibi legi folia in facco aqua circumfundit, ut putrefiant, ita a-
quam cæruleescere, & innatare pelliculam cæruleam, quæ removeatur, sequi aliam,
aliasque, quæ vero indicio sint comparabiles *f)*. Idem obtineatas, infusis foliis, & pel-
liculis collectis, quæ in infuso natant.

Inter coquendum addatur Isatidi subinde cinis, & eo melior color fit, quo diutius co-
xeris.

V. SILIQUA IRREGULARI.

His plantis neque vere unus loculus est, neque duo, neque simplex, ut hæcenus, filiqua.
Plura per singula genera addentur.

M Y A G R U M *a)* TOURNEFORT. t. 99.

M Y A G R I LINN. n. 796. species.

Siliqua partim pyramidalis est, partim globosa. Pyramidalis loculus constanter semen
continet, non item globosus.

* 524. MYAGRUM loculo secundo conico, sterili biloculari.

Myagrum monospermon C. B. II. p. 894.

Myagrum monospermon latifolium C. B. Prodr. p. 51. 52. MAPP. p. 206. BUXBAUM Conf. I. t. 2.

Myagrum hortense monospermum Hort. Aichst. est. ord. 10. t. 8. f. 1.

Myagrum siliculosum obcordatis, subfiliibus, foliis amplexicaulibus LINN. II. p. 893.

Hoc

f) SWITZER Septembr. p. 59.

m) ARDUINI mem. p. 2.

n) D.

o) ib.

p) LINN. òloesk. ref. p. 144.

q) CHIRNG. pharmac. p. 104.

r) BURGHÄRT.

s) SWITZER.

t) WEDEL de sale volatili plantarum.

u) CHOMEL.

x) IDEM. BOERHAAVE.

y) BOERHAAVE.

z) ASHRUC Histoire naturelle du Languedoc p. 323. sqq.

a) Erfordi optimum nasci BRÜKMAN. Epist. 30.

b) DES SERRES p. 885. BRADLEY anc. garden p. 255.

c) SCHREBER Saml. I. p. 143. MARGGRAF Mem. de

Berän t. 20.

d) ASTRUC. I. c. p. 325, sqq. Conf. Färß - Unterrichß,

p. 259. 260. SCHREBER in lib. ARDUINI mem.

e) SWITZER ait, aqua irroratas fronte calefcere, & in

pollinem tinctorium dilabi. Add. ARDUINI p. 7. 8.

f) MARGGRAF. Mem. de l'Acad. de Berlin XX. p. 23.

Conf. SCHREBER Saml. VIII. p. 451. 452. JUSTE

acon. nachricht. n. 1.

g) Myagrum, aliis Melampyrum, herba est furculosa foliis

rubic., tripedalis: ex femine oleum fit DIOSCORID.

L. IV. c. 112. PLIN. L. XXVII. n. 81.

L 11

Rarior civis, STÆHELINUS legit circa Bühlbenken agri Solodurensis, ubi plantas superesse vedit Cl. LA CHENAL.

Caulis perinde brachiatus. Folia glauca, levia, ad terram longe ovata, circumferrata; ad caulem auriculata, leviter ferrata, hamis brevibus. Flores parvi. Calyx lan- ceolatus, deorsum non gibbus. Petala luteola, elliptica, patula b).

Silicula fit fere pyramidali c) loculo, sursum basin habente. Ei superne adnascuntur duæ siliculæ d) semilunares, inter quas tuba robusta & persistens exit. Sed eæ sili- culæ fere inanes sunt, & in pyramidali basi semen unicum continetur e), ovatum.

§25. MYAGRUM siliculæ articulo primo stricto, altero globoſo striato.

Ic. aenea GESNERI n. 125.

Rapistrum monospermon C. B. Prodr. p. 37. L. B. II. p. 845. MAPP. Hort. Alsatiae p. 266.

Myagrum siliquis biarticulatis dispermis, foliis extrorsum sinuatis, denticulatis LINN. II. p. 893.

In Helvetia planiori non rarum, imprimis circa Aquilejam: in prato Salinarum, secundum ædificia exhalandæ aquæ falsæ destinata. Inter Roche & Chessel in agris: inter Bö- zingen & sylvam Bütenberg. Circa Basileam prope novam Domum & Huningam f): circa Friedlingen, Neudorf. RAIUS Genevæ legit.

Radix profunde depacta. Caulis cubitalis & ultra, brachiatus & diffusus. Folia glabra, petiolata, ad terram semipinnata, pinnis triangularibus, dentatis, ultima latiori, obtusa; ad caulem sessilia, longe elliptica, dentata. Flores in brevi petiolo. Sili- culæ non habet loculos secundum latitudinem sibi adpositos, sed secundum lon- gitudinem impositos. Eorum prior stričior est, obscurius fulcatus; alter rotundus, jugis ferratis percursus. Uterque ſæpe fertilis, alias alteruter. Calycis duo foliola recta, duo deorsum gibba. Petala magna, petiolata, emarginata, flava, odorata. Glandulae quatuor.

Stylus longus, persistens, globulo terminatus. In utroque loculo unicum semen.

BUNIAS LINN. n. 823. species g).

ERUCAGO TOURNEF. t. 103.

Fructus echinatus, brevis, quadrilocularis, loculis monospermis b).

*§26. BUNIAS silicula tetragonia, alis quatuor emarginatis.

Eruca Monspeliaca, siliqua quadrangula, echinata C. B. Prodr. p. 61.

Sinapi echinatum L. B. II. p. 856.

Bunias siliculis tetragonis, angulis bicristatis LINN. II. p. 935.

Icon. GESNERI 113.

In Italia quidem, & inter Bellinzona & Magaden. Abunde tamen in segetibus circa Chexbres, & in Valesia circa Orfieres, tum in Valesia inf.

Caulis brachiatus, ramosus, bipedalis. Folia radicalia petiolata, pinnata, pinnis profun- de incisis, triangularibus; ad caulem elliptica, dentata. Flores longe petiolati. Ca- lycis segmenta erecta, deorsum non gibba i). Petala lutea, caryophyllea, emarginata, ungue longiusculo k). Magna glandula ambit stamen minus, & eminentia margo duo majora. Capsula brevis, exasperata, quatuor alis emarginatis percur- fa, intus in quatuor loculis totidem continens semina. Eorum loculorum aliquis aliquando deficit. Stylus longus, persistens. Semina rotunda, caudata.

TRAPA LINN. n. 157.

TRIBULOIDES TOURNEFORT. t. 431.

Calyx quadrifidus l) acutus, fructum continet, & per maturitatem in quatuor m) aculeos abit, huic circumpositos. Petala quatuor n) subrotunda: stamina totidem o) & nectarium coronæ simile p). Fructus rostratus q), tuba curva, globulo terminata; femine uno, fere ovali r).

b) TOURNEF. B.

c) H.

d) F.

e) H.G.

f) Basl. merkw. ed. 9. p. 713.

g) TOURNEF. E.F.

h) G.

i) C.

k) A.B.

l) C.D.

m) sub F.

n) A.B.

o) C. Quæ sunt stamina quatuor sterilia, quæ Cl. Guss.

TARD non vidit p. 442.

p) Oecon. physic. nachricht. t. IV.

q) TOURNEF. E.E. Conf. WORM. epist. p. 215. r) H.

§27. TRAPA

527. TRAPA petiolis foliorum natantium ventricosis LINN Spec. I. p. 175.
Tribulus aquaticus TRAG. p. 841. MATTHIOL. p. 975. CAMERAR. Epit. p. 715. DODON.

Cereal. p. 225. TRIUMPHETT. *vindic.* p. 87. 88. *ic.* 2.

In stagnis *Hiltelingæ* EMANUEL KOENIG s). Inter montem *Beligardum* & *Bafleam* I. B.

In lacu *Tigurino*, circa *Tungen*, & circa *Andelfingen* C. GESNER t). CL. DICK in
lacu Chiavennensi, in *Ebroudunensi* CHERLER. Ego circa *Gernsheim* ad Rhenum
 legi.

Caulis longe per aquas repit, editque folia pinnata, nervo medio & pinnis tenuissimis,
 linearibus, in conum planum dispositis. Quando nunc aquæ superficiem adtigit,
 edit rosam foliorum ex petiolis subhirsutis patentium, qui, maturescente fructu, in
 utriculos v) intumescunt. Folia firma, glabra, nervis tamen subtus subhirsutis, rhom-
 boidea, primis duabus lineis integris, ulterioribus ferratis. In centro cespitis flores
 eriguntur x) ex petiolis, dum floret planta brevissimis; in adulta vero stirpe longe
 de aqua adscendentibus, spicamque gerentibus fructiferam. Petala alba.

Fructus edulis est, inque Carinthia, & Lemovicibus, annonæ non minimam partem ef-
 ficit, crudus, aut in pultem coctus, & denique in panem paratus xx). Radices
 venenatas esse lego y).

s) *Basl. merkward.* p. 716.

t) *Epijt.* p. 86. b.

w) TURNER II. p. 156.

x) Eos solos flores fecundos esse, qui sub aqua sunt,
 steriles, qui natant, *acom. phys. abb.* I. c. p. 161.

xx) Olim a Thracibus PLIN. L. XXII. c. 10.

y) THOMSON *virt of plants known by the soil* p. 298.